

Yusif NƏĞMƏKAR

*Qəlbimin yarası döyün-döyündür,
Allah, bu göynərti sönmözmi bır dəm?!
Bilmirəm gücümüzür, gücsüzlüyümdür -
Səndən özgəsinə sevə bilmirəm.*

*Ağ kağızım oldu açılan səhər,
Ona göz yaşımıla adını yazdım.
Eşqimlə bacara bilsəydim əgər
Heç səni bu qədər arzulamazdım.*

*Həsrət duman qalxır bu dağ sınavından,
Qəmənlə güclüyəm, xoşbaxtam, na qəm?!
Allahum, onunçun sevirəm ki, mən,
Səndən özgəsinə sevə bilmirəm.*

YUSİF NƏĞMƏKAR

**SEVGİ
MƏBƏDİ**

Bakı – 2020

İmzası və imzaladığı əsərləri ilə geniş oxucu auditoriyası qazanmış görkəmli şair Yusif Nəğməkarın yeni “Sevgi məbədi” kitabında toplanmış şeirlərində ümumilikdə saf, bütöv və kamil insan sevgisindən bəhs olunur.

Müəllifin fəlsəfi-psixoloji aspektdə qələmə aldığı lirik səpkili əsərlər toplusunda yer alan “Güllər atulmasın...” poeması isə aktual bir mövzuya – müasir gənclərin ailə-məişət problemlərinə həsr olunub.

Yusif Nəğməkar. Sevgi məbədi. – Bakı, “Gənclik” nəşriyyatı, 2020. – 272 səh.

ISBN 978-8020-1940-9-5

© Yusif Nəğməkar, 2020.

*Seirs layiq olmaq
həyatda görmədiyin,
başqalarının da
yaşamadığı ayrıca
özəl səadətə
sahiblikdir.*

Yusif Nəğməkar

“BU SEVDA QƏLƏMİM NƏ İLİQ YAZIR!?”

*Yusif Nəğməkarın “poetik sevgi buketi”na
(qısa) yaradıcı baxış*

Lirik ehtivası olan şeirləri təhlil edərkən həmişə fərqli bir qənaətə gəlmişik ki, hər insan (sevən, sevilən fərd) öz kütləsi həcmində bir ruh, öz fəhmi həcmində bir kölgədir; fəqət sufizmə dair araşdırılmalarımıza da söykənib belə bir fikir ifadə edə bilərik ki, ruh (bütün hallarda) bir insan (kölgə) həcmində qərar tutmaz... Çünkü ruhun idrakda təcəllası bir vəcd anıdır – belə deyək, insanın öz orbitindən çıxıb ətraf aləmlə temas qura bilmək tərzidir. Ələlxüsus da, insan öz idrak qatına fikirötürmə şansına sahib olanda, onun şüurüstü yanaşması (xüsusiyyət) diqqətçəkici olur...

Açığlı, yaddaşında illərin ağrı-acıları bərq vuran insan (fərd) öz şüurunun üst qatına çıxıb ruhən Tanrı ilə qabaq-qənşər du-

randa, ruhunu zamanı qabaqlamaq şansı ilə müjdələyir. Belə demək mümkünəsə, bu müjdə onu ruhi tənəzzüldən gen tutur; onun ruhsal-ədəbi zövqü idrakda təcəlla edən həyat cizgisi kimi məna verir. Su şırılıtısına bənzər ilhamı ilə oxucu yaddaşına sıçra bilmək iqtidarında olan istedadlı şair Yusif Nəğməkarın yaradıcılıq müstəvisində də məhz bu tərzlər bərq vurur... Biz, Yusif Nəğməkarın – poeziya gerçəkləri səmimiyyət aynası kimi işiq saçan bu istiqanlı, vətənsevər şairin vəcd anında çırpınan duyğularının oxucu üçün gerçək bir “poeziya buketi” olduğuna (tam mənada) əminik. Onun bu çağ'a qədər oxuduğumuz bütün şeirlərində, həmçinin, “Sevgi məbədi” adlı yeni kitabında biz bu ruhi zəmini aşkar görə bilirik. Yusif müəllim hətta ədəbi zövqü, lirik firtinaları ilə də bir hörmət etalonudur; qalxdığı rəğbət mərtəbəsində qələmindən süzülənləri köksünə sıxıb, düşünmək istəyirsən ki, fəlsəfi dəyərlər həqiqi mənada poetik ruhunun diqtəsidir, dalğın baxışlı ləngərlər də insan vəcdinin ağır ehtιşamıdır. Bu salxarlı çırpıntıının odunda yanaq pörtmək idrakda görünə bilmək fəlsəfəsi

kimi eyhamlanır və bizi bu yönə çəkə bildiyi üçün Yusif müəllimə isti könül alqışları ucaldırıq...

Yusif Nəgməkar bütün yaradıcılığında, xüsusən də, sevgi hissləri ilə aşib-daşan şeirlərində fərqli-səmimidir:

*...Bu axşam o gözlər başqa dünyadı –
Sevdalar qıtəsi kəşf eləmişdim...*

* * *

*Hər telində bir həsrətim
Kəsilə-kəsilə qaldı.
O qədər qısalı səbrim,
Dərdlərim silsilə qaldı...*

* * *

*Sənsizəm, sirdaşam dərdə, dözümə,
Bilmirəm payızdır, ya qış fəslidir.
Gəl, bulud saçını dağit üzümə;
Onsuz, gözlərimin yağış fəslidir...*

*Çixmışam sinəmdə sinə dağima,
Qəm-dağ zirvəsində çən axtarıram.
Hardasan, adını basib bağrıma
Həsrət dumانında sən axtarıram?!*

Bu şeir parçaları açıq-aşkar göstərir ki, Yusif Nəğməkarın lirik ovqatında miqyas tapan fəlsəfi qatlar insanın (əslində, müəllifin) idrak mərtəbəsindəki fəhmlərə təşnədir. Bu təşnəlik dibsiz dərinliklərin qətran havasında muncuqlanan, öz tarazlığını saxlaya bilən, bir az da rahatlığı pozulan həyata, taleyə və fərdə işarədir. Qara gözlərdə sevda dünyası – sevda qıtəsi kəşf edən şair zahiri gözəllik qatına tələsən fərdin (əks cinsin) yanaq pörtən işvəsi altında çırpınır, onun hər telində kəsilə-kəsilə qalan həsrətin gec ötən anına işıq tutur, o işıqda “dərdlər silsiləsi” qurur, bu işığın kölgəliyində “dərdə sirdaşlıq” düsturu tapır və su kimi axan taleyin acısında sıxılır, “Gəl, bulud saçını dağıt üzümə; Onsuz, gözlərimin yağış fəslidir...” hayqırtısı ilə coşur. Bu coşqu onu bir təlatümdən digərinə atır və o, iti baxışlarını küt xəyallara dikməklə həyatın mümkünüsüz vadilərinə “səyahət edir”.

Kitab boyu (bu tərz şeir şəkillərində) biz Yusif Nəğməkarın ötkəm ruhunu, işığına səmt tutduğu hislərin pərişan-ovqatverici təsirlərini aşkar sezirik. Fəqət ortadakı (bir

az) məyusluq çək-çeviri, (bir az) həyatdan gileylənmə, (bir az da) taleyə acıma halları oxucunu düşündürür, onu bu obrazlarla bir dialoq qurmağa məcbur edir. Sanki o, müəllifdən və bu obrazlardan soruşmaq istəyir ki, niyə lirik hissin yağışında islandığın halda üzümək yadına düşmür? Yaxud, nəyə görə sən dodağında çiçək ətri, qulağında gülüş səsi və gözlərində sevgi şəkli gətirdiyin halda, o, sənə qapı açmir? Bax, bunlar Yusif müəllimin inandırıcı poetik-şürüstü keçidləridir və o, bu qatlarda təcəlla edən səmtləri asanca müəyyən edə bilir.

Təəssüf doğurası haldır ki, müəllifin varid olduğu cəmiyyətdə adamların əksəri şüuraltı hisslərdə qərar tutub, eşqanə vəcdi ehtiras kimi dərk edir və sevgi onlar üçün sadəcə, bir vüsal tərpənişidir. Bu mənada, tam qətiyyətlə deyə bilərik ki, Yusif Nəğməkarın “Sevgi məbədi” kitabında toplanan ırlik şeirləri bir həyat duyğusu qədər parıltılıdır. Həm də bu şeirləri oxuduqca belə bir məntiq anlaşılır ki, insanlıqdan böyük rütbə yoxdur. İnsan bütün hallarda fenomendir, öz mənəviyyat dünyasında xe-

yirxahlıqla dolu bir həyat çaları tapır, fəqət, onun bu qatda ruhi vəcdə biganəliyi ayrı bir məna ehtiva edir. Biz Yusif Nəğməkarın sevgi şeirlərində bu mütləqliyi bir neçə səbəblə əlaqələndiririk: birincisi, müəllif dəhilik iddiasında deyil, lakin yüksək ideyalara şüurüstü zəminlər verir, ikincisi, onun zahiri baxışında mifik deyil, gerçək ovqatlar aşkar-izhardır, yaranış və batini keçidlərdə ruhsal hissələrə aludə qəlblərə parıltı səpə bilmək gücündədir, üçüncüsü, öz fikrinə əminlik onu ruh-idrak təqdisi ilə çırpınmağa məruz qoyur – yəni hadisələri üst qatdan seyr etməyi bacarır və s.

Aşağıdakı şeir parçalarında da bu, özünü aydın ifadə edir:

*Gözümdən gözünün xəyalı getmir,
Bir də gözlərimə baxa o gözlər.*

* * *

*O əlim yetməzə dözüm ki çatmaz,
Üstə su cilənən közüm ki çatmaz,
Ondan göz olmağa gözüm ki çatmaz,
Bir də gözlərimə baxa o gözlər.*

* * *

*Əvvəli ayrılıq oldu indimin,
Pərişan çağımın o çağrı yansın.
Uçunan ürəyim uçub dindimi?!
Uçqun xəyalımın uçağı yansın.*

Yusif Nəğməkarın lirik obrazları (belə demək mümkünsə) hələ vəcdin nə olduğu-nu bilmədikləri halda belə, dastanlaşmış – tarixləşmiş, yaxşı mənada heykələ dönmüş, əbədiyyət qazanmış obrazlardır... Həm də bu obrazların duyğu qatındakı ruhsallıq könül aynalarının gözlə güclə görünən cizgiləri kimi ehtiva edir deyə biz belə bir qənaətə gəlirik ki, xoşovqat duyğu Yusif Nəğməkar şeirinin unudulmazlığıdır və o, bütün yaradıcılığında idraki-vəcdi bir ədəbiyyat (poeziya) qayəsi kimi əxz edir. Doğrudan da, Yusif Nəğməkar ruhunun poetik mayası (başdan-başa) məhz bu təsirdən yoğrulub. Biz təkcə onun lirik duyularını, sevgi şeirlərini öpüb gözümüzün üstünə qoymaqla, “Gözümdən gözünün xəyalı getmir, Bir də gözlərimə baxa o gözlər”, “Ondan göz olmağa gözüm ki çatmaz, Bir də gözlərimə baxa o gözlər”, “Uçunan ürəyim uçub dindimi?! Uçqun xəyalımın uçağı yansın” kimi qabarılq lirik hissləri

oxumaqla yeriyə-yeriyə, gülə-gülə, sevə-sevə olur-dirilirik. Bu şeirlər bizə poetik dərkdən bir mərtəbə yüksəyə qalxmaq gücü verir, onları (idraka köklənməklə) təhlilə çəkəndə də, bəlli olur ki, xoşovqat duygularda dəyişilən insan fəhmləri yeriyə-yeriyə, gülə-gülə, sevə-sevə ölməyin süreal zəminidir, bu şeirlərdə müəllifin öz mistik baxış tərzləri də qabarlıq hissi keçidlər əhatəsində mükəmməl oblast tapır və idrak müstəvisində cilalanır.

Səmimi deyək ki, biz Yusif Nəğməkarın sevgi şeirlərini oxuyarkən zamanın ən hündür dalğalarında qara kölgələr kimi çırpınırıq; həm də tam mənada aşkar edirik ki, biz o kölgələrin içindəyik və üstümüzdə onların qoxuları var. “Ondan göz olmağa gözüm ki çatmaz, Bir də gözlərimə baxa o gözlər” lirik ehtivasında bu qoxuların iç rəhatlaşan hənirləri aşkar görünür. Bəlkə də şair insanda sevgi hissinin yaranışını, belə deyək, adı bir təbiət cisminin hansı halda baha bir daşa çevrilməsi prosesi kimi qabardır, nəticədə, bir insan bətnindən bir kövrək sevgi (esq) doğuşunun müfəssəl anını məharətlə çizir. Bu məna çalarında

biz hadisələrin azdan çoxa artdığını, bir həyat elementinin yetişmə, cücərmə və hasılolma möğzlərini fəlsəfi dərkimizdə gerçək müstəvilərə çəkə bilirik.

Ümumiyyətlə, götürdükdə isə, sevgi Yusif Nəğməkar poetik ovqatında bir hayqırtıdır, ruhumuzu çox uzaq səmtlərə – idrakin üst qatlarında zahir olan gerçəklərə, vəcd anında yaranan susqunluğa, həniri güñəş istisi qədər ilgimli olan duyğulara çəkir. Biz həmin anı yaddaşımızın dərin qatlarında çırpınan işığa bükür, o işığın daha nurlu olması üçün ruhumuzu sakit hücrələrə yönəldirik.

Eləcə də, (kitab boyu) müəllifin çizdiği intellekt-sevgi xəritəsi belə deyək, bir idrak çək-çeviridir. Bu xəritədə əks edən şeirmiqyasları poeziya zirvəsində işaret verən geniş hüdud kimi də xarakterizə etmək olar. Çünkü Yusif müəllim oxucunun vətəndaşlıq əzminə heyrandır, oxucu da onu öz mənəvi əhatəsində cəm edə bilir. Bu (qarşılıqlı) təsir altında biz onun ən parlaq cəhətlərini aşkar görürük.

*Bu sariyanaq payız,
Dilində qınaq payız,*

*bir şahlıq quşü kimi
uçub qondu sinəmə,
Könül verdi sinəmdə
sevgi adlı sənəmə...*

* * *

*Vuruldum qədəriyaza, bilmirəm,
Bu sevda qələmim nə iliq yazır!
Sənlə görüşəndə yaza bilmirəm,
Səndən ayrılanda, ayrılıq yazır...*

* * *

*Bir vaxt belə çağırılmazdı adın...
Tənhalığınla barişib birləşəndən
tənha deyilsən elə bil, tənha qadın.
Eh, təkcə özün tənha olsaydın nə vardı ki...
Əslində, dərd dərində;
Sakitliyin də tənhadır, söhbətin də,
Sevincin də, tənhadır, kədərin də,
Ərkin də tənhadır, görkün də...*

Bu şeirlərdə idraki vəcdin əsas leytmotiv yaradan xətləri ruhsal hissin, mərdanə duyğuların, bir mərtəbə yuxarıda təcəlla edən insanın xoşovqat səciyyələri kimi xarakterizə edir. Açığı, Yusif müəllimin lirik duyğularındakı səciyyə

bax, bu ruhsal hənirdə, bu duyğusal mə-na çalarında ovqat tapıb. Şair öz obrazla-rının isti baxışlarını gözüaçıq, fəal və çe-vik tərzdə verib, onların şüurda cilalanan hisslərini böyük bir ömür anı kimi gös-tərməyə müvəffəq olub. Bu şeirlərdəki hər bir ədəbi löhvədə duyğu ilə ünsiyyətin, baxışla görmək əzminin, adı hisslə qavramaq gücünün qabarılq istiqamətləri var. Təkcə “...Bu sevda qələmim nə iliq yazır! Sənlə görüşəndə yaza bilmirəm, Səndən ayrılanда, ayrılıq yazır...” lirik fəhmindəki real çırpıntı bəs edir ki, Yusif Nəğməkar qələminin ədəbi təsiri, poetik zövqünün rəngi bilinsin. Bu mis-ralar çox sehrlidir, su kimi içir, duyğula-nırsan və əlavə təhlilə ehtiyac qalmır; belə deyək, müəllif öz eşqanə baxışlarındakı “süngü”nü oxucu qəlbinə elə sancır ki, oxucu aldığı “poetik yara”nın nəvazi-şindən uzun müddət qurtula bilmir.

Maraqlıdır ki, Yusif Nəğməkar eşqə (daxildə) təlatüm fonunda yanaşır, zahir-də onu ictimai zəmin kimi xarakterizə edir (lakin buradakı (zahirən) bənzər ov-qatlar müəllif yanaşmasını (daxilən)

müxtəlif proseslərlə örtür). Əslində, Yusif müəllimin şüurüstü təfəkkür əhatəsində motiv əgər sərxoş sevdalara yuxulu sistem qurmaqdırsa, cəmiyyətə münasibətindəki aktivlik hazırlı ənənəçi ruhun təcəllasıdır. O, öz eyhamında systemsiz eşqə, ictimai meyllərə yad baxışla baxır və bu, faktiki olaraq dürüst ictimai mənaya zəmin verir: müəllif öz qəhrəmanlarının həyat axarında talesizlik, eşq salxarında məntiqsiz məna da axtarır, əksinə, bu maraqdan uzaqdır, lakin cəmiyyətdə eşq sevgi çaları kimi yer tutta bilmir deyə onun yanaşmasında da bu xarakterlər acı girdaba tuşdur. Doğrusu, ağılsız sevdalara tuşolma eşq zəminləri deyil (ola da bilməz), bu mənada müəllif bütün sevgi şeirlərində hadisələri (obrazlar əhatəsində) sistemli dəyişikliyə məruz qoyur və oxucunu öz anlamaq cəhd'ləri ilə üz-üzə buraxır.

Açığı, oxuduğumuz lirik duyğuları bizi Yusif müəllimin eşq firtınası barədə fərqli düşünməyə məcbur qoyur. Belə anlayırıq ki, Yusif Nəğməkar bir-birinə yaxın ovqatda bir sevgi nəğməsi yazıb,

onun ifaçları da məhz eşq-həyat və talesizlik dadmış obrazlardır. Bu obrazlar müəyyən mənada özlərində (həm də) ictimai təzad ehtiva edir, sonda məntiqin bu aspektdə təzahür etməsi üçün müəllif özü vizual ovqat yaradır. Yaxud Yusif müəllimin “Sevgi məbədi” kitabında eşq-sevgi çalarları qapalı-açıqdır, obrazlar sadəcə gündəlik həyat qayğıları ilə kifayətlənmirlər. Təbii ki, bu obrazların düşdüyü mühit də eynidir, xarakterlər yanğısı da, fərqli olan sivilizasiyalı tərzlərə min illərin real faktoru kimi önəm verə bilməkdir.

Əslində, Yusif Nəgməkar vəcdində sevgi fövqəladə jestlidir; necə ki, Con Bayron, Don Kixot, Talisman Gerte, Juan Kabare, nəhayət, Bəxtiyar Vahabzadə, Əli Kərim, Ramiz Rövşən fövqündə sevgi fövqəldir, eləcə də, Yusif müəllim sevgini vücud silkələyən bir hiss kimi təqdim etmir, onun İlahi kodunu açır... Sevgi-eşq təcəllası onun poetik tərtibində ruhsallıq qazanıb deyə o, özündə “Bu sevda qələmim nə iliq yazır!?” demək qüdrəti tapır...

Yusif Nəğməkarın sevgi şeirləri vəcd anında ürəyi qanayan bitkin fikirli bir şairin poetik təlatümüdür. Bu şeirlərdə əslinə qalsa, gerçək şürüstü təsirlər əks edir; sanki könül hissi keçmişin küləyində titrəyən bir cism (əşya) kimi dərinliklərə düşür, dibsiz vadilərin səssizliyində boynunu bükür, özünə belə bəlli olmayan (ya da bəlli olan) əksi ilə ünsiyyət qurur, nəhayətdə, özündən Allaha, Allahdan özünə qədər məsafələri bir sevgi aralığında görür...

Yuxarıdakı misraların hənirindən də bəlli etmək olur ki, insan ölüm rəqsi çalınan, kölgələrin yallı getdiyi, saçları pırtlaşışq düşən sevdaların iç dünyalarına qışıldığı hücrələrdə yalnız Allah axtarır... Bu, güllə yarasından deyil, ömür vadisində buraxılmış boşluqlar açısından inilti çəkən adamın yaşamaq istəyi qədər yaxıcıdır.

Açığı, Yusif müəllimin yeni kitabına daxil etdiyi, lirik hisslərin tərcümanı olan “Güllər atılmasın” poemasının da poetik-ictimai mündəricəsi sevgi-qəlb aralığında var-gəl edən səmimi-kövrək

çırıntılardır. Müəllif, bu əsərdə belə deyək, poetik müqayisələri ilə oxucuya anladır ki, güllərin atılması hicran dağlarının çoxalmasına zəmin yaradır. Burada diqqətimizi çəkən əsas hədəf (bəlkə də və ya əsl gerçəkdə) güllərə münasibət deyil, güllərin fonunda aşiq-məşuq reallığıdır; Yusif müəllim “Güllər atımasın” ricəti ilə sanki ailələrə, xüsusən də, gənclərə bir ismaric verir, qurduqları ailənin təməlini daha möhkəm bərkitməyi, sevdiklərini heç vaxt atmamağı tövsiyə edir. Bu əsər həm də bir həyat materialıdır və özünün nəsihətamız, tərbiyəvi əhəmiyyəti ilə fərqli təsir bağışlayır.

Təbii ki, insan öz ömrünün künclərində mümkün və qeyri-mümkün yanlışlıqlar da gizlədir. Bu mənada, onun özünə acıması, yaxud, biganə sifətlər göstərməsi labüd haldır. Nə qədər ki, o, idraki-vəcdi bir həyat qayəsi kimi əxz edə bilmir, öz ruhuna çırpılır, qınaqedici nəzərlərini (başdan-başa) məhz bu təsirdə cıllalayır. Biz Yusif müəllimin əksər sevgi şeirində və ələlxüsus da, “Güllər atıma-

sın” poemasında bu eyhamı sıfırla nöqtə arşındakı məsaflə kimi başa düşürük...

Əsər bizdə son dərəcə bitkin fikirlər doğurur; müəllif əslində, “Güllər atılmasın” qabarıq-çarpaz ricəti ilə həm poemacılıqda bəşəri duyğular ifadə etməyin zəruriliyini deyir, həm də müasir cəmiyyətimizdə, ailə-həyat tənəzzülündə qəfil dəyişmələr, gənclər arasında yeni Leyli-Məcnunlar, yeni Fərhad-Şirinlər, yeni Əсли-Kərəmlər görmək istəyir, sevgini ucuzlaşdırın və hətta cılızlaşdırın maddi ifratları, qəlb-düşüncə və iradə zəifliyini (həmişəlik) bir kənara atmağı tövsiyə edir. Necə ki, Nizamilər, Füzulilər öz “Leli və Məcnun”ları ilə min illik (möhkəm) ailə bağları qurmağa müvəffəq olular, eləcə də, Yusif Nəğməkar “Güllər atılmasın” əsəri ilə yeni möhkəm ailə resursları qurmaq israrındadır; o, ümumiyyətlə, ailələrin dağılmاسını istəmir, gənclərdə Leli və Məcnun məhəbbəti aşılamaq fikrində qətidir. Məhz onun adıçəkilən poemada oxucuya anlatmaq istədiyi də elə budur.

Biz, həm də, Yusif müəllimin “Güller atılmasın” poemasında yeni-fərqli bir ədəbi proseslə qarşılaşırıq; əsərin başlangıcında maraqlı forma qurub, müfəssəl fikirlərini əruz-heca qarşılığı ilə sistemə salıb və oxucuda ovqat duruldan “priyoma” müraciət edib, öz düşündürən improvizasiyaları ilə əruz-heca çarpazlığında maraqlı situasiya formalaşdırıb. Bu, az hallarda rast gəlinən (bəlkə də heç rast gəlinməyən) paradoksdur, poema janrı üçün fərqli göstəricidir. Ən əsassı, Yusif Nəğməkardakı istedada yaxından bələd olduğumuza görə bu, bizdə təəccüb doğurmur...

Bəllidir ki, bəşər yaranandan insan digər canlılardan öz ağılı və zəkası ilə fərqlənir. Bəsirət-qəlb gözü ilə həyata, zamanın nüfuz etməyi bacaran insanlar idarətin şürüstü qatlarında yol-riz tapmaqda aciz deyillər. Bu baxımdan, hətta ən duygusuz obrazını ruhi vəcdə gətirmək əzmində olan Yusif Nəğməkarın ədəbiyyat üfüqlərində var-gəl etdirdiyi fəlsəfi çırpıntılar bizə hadisələrə ayrı bir məntiq-dən yanaşmağımızı təlqin edir. Belə de-

yək, ruhi ucalıqda pərvəriş tapması onun insanlıq vəsfi, şairliyi isə onun Allaha etiqadıdır. Yüksək şəxsiyyətində cəmləşən bu iki İlahi-genetik kod onun bəşər məğzində vətəndaşlığı sevgi səpə bilmək amalıdır...

Nə xoş ki, bizim, istedadı parlaq şairin poetik üfüqləri geniş və rəngarəng olan yaradıcılığı barədə misilsiz-fəlsəfi təhlil aparmaq, bəşər səciyyəli şeirlərinin daha dərin laylarına enmək, orada yeni, fərqli və bənzərsiz duyum-idrak təzahürləri ilə bir ömür (və əbədi) baş-başa qalmaq fürsətimiz var...

Hikmət MƏLİKZADƏ

IKİNCİ

BAHARIM

ÜRƏYİM

Bu sirdi, bu sehrdi,
Saxlamağa yox tabım –
Köksüm yazı masamdır,
Ürək – sevgi məktubum;
Onu büküb kağıza
Göndərəcəm o qıza...

2019.

ÖLMƏYƏN SEVGİ

Demə səni sevib səhv eləmişəm,
Sındırdığın bu qəlb–daş səbiristan...
Səni gözlərimdə dəfn eləmişəm ;
O da tək məzarlıq bir qəbiristan...

Bizə həsrəti də sevgimiz verib,
Son yerin – bəbəyim, mil qoyacağam?!.
Adının önündən bir heca dərib,
Hər gün gözüm üstə gül qoyacağam...

02.07.2019.

NEÇİN?!

Həsrət gərəklidir
aşıqlər üçün,
Ancaq ayrılığa yovuşmaq
olmur...
Bitir qovuşanda həsrət,
bəs neçin
Həsrət də bitəndə qovuşmaq olmur?!

MƏN Kİ ŞEİR YAZMIRAM...

Bəlkə də sənin üçün
elə nadir deyiləm...
Hələ qadir deyiləm
Sənə şeir yazmağa...
Bir-iki söz tapmışam –
Gəl toplanaq yozmağa...
Səndən çıxıldığımdan,
Məndən yıxıldığımdan
dəf olmuş dəftərimi
gizlətməyə hazırlam.
Sanma şeir yazıram.
Hanı elə söz-nizam,
Mən kiməm axı, yazam?!
Təbi mizan başqadır,
Yazı yazan başqadır.
Uca səslənən başqa –
Böyük Ozan başqadır!..
Mən ağız vərəq üstə
həsrətə, qəm-kədərə
sevgimdən gor qazıram –
Səni mənə yazana
Ulu mehr yazıram.
Mən bir söz əkinçisi,
Münbit yer sən, düzən sən.
Məhsulu səndən alıb
bu vərəq xırmanına
daşıyan mən, düzən sən.
Mən ki şeir yazmıram...

ÖZÜNƏ QAYIDAN SAÇLAR

Hər telində bir həsrətim
Kəsilə-kəsilə qaldı.
O qədər qısaldı səbrim,
Dərdlərim silsilə qaldı...

Daranıb, çəkilməyi yox,
Qıvrılıb, bükülməyi yox,
Çiyninə tökülməyi yox,
Nə tez qısa – lülə qaldı?!

Yaxılan rənglər ön üçün...
Qəfil yuxular – çin üçün...
Qaralığı ağ gün üçün –
O da fitnə-felə qaldı...

Kəsildi, keçdi iş işdən...
Hünər aranmaz ar işdən.
Səma yaxan bu atəşdən
Ürək yaxan şölə qaldı.

Sığalında qəm şələlər,
Tük dili titrədi nələr...

Əsiyində xatirələr,
Kəsiyində çilə qaldı...

Ümid – xoş gün qazası...
Səhv addım – qəza zonası...
Bu gün-sabah uzanası –
Güman ildən-ilə qaldı...

Dönüb ilkinlik izinə,
Çiçək açdı gün üzünə ;
Saçlar qayıtdı özünə –
Bəxtəvərlik gülə qaldı...

13.11.2019.

SEVGİMİN QALİB BAYRAĞI

Gözümü bağlayan köz deyildimi
Qara gecəsinə baxdığınım gözlər?!
Hər gün göz dikdiyim göz deyildimi
Odundan əriyib axdığınım gözlər?!.

Hər sırlı baxışın öz rəngi, adı,
Adsız nəzərləri işvələmişdim ...
Bu axşam o gözlər başqa dünyadı –
Sevdalar qıtəsi kəşf eləmişdim ...

Gözün içindəyəm, özgə nə güman?!
Ötüb "səbr elə"dən, keçibdir "döz"dən...
Çəkmə gözlərini gözüməndən, aman,
Çəkim keşiyini, göz olum gözdən .

Necə anladaydım o gözlərə mən
Heç vaxt gözdən-gözə girmədiyimi?!
Heyif, görməmişdim nahaq yerə mən,
Orda indiyədək görmədiyimi ...

Gördüm eşqləri bir dövrə edib,
Könüldən-könülə çıraq qaldırıb –

Qara giləsini bünövrə edib,
Gözəllik müstəqil bayraq qaldırıb .

Sanki o gözləri təzə görmüşdüm,
Göz deyil, elə bil sehir dəsiydi .
Zəfərçün təslimə qərar vermişdim –
Sevgimin qəlbimə qələbəsiydi ...

09.11.2019 .

NƏ GƏZİR?!

Göstər, od qəlbini göstər,
Baxışında qar nə gəzir?!
Donmu vurub etmiş müstər –
Külün altda qor nə gəzir?!

Sevgi gərəyi olmayan,
Eşqi-dirəyi olmayan,
Gözəl ürəyi olmayan
gözəldə ilqar nə gəzir?!

Mənə deyən gərək; onda –
bumbz köksün oyuğunda;
Axı şimal soyuğunda
Cənub Nəğməkar nə gəzir?!

2019

MƏN NECƏ DEYİM Kİ...

Var olan sevgilər yox olmasa da,
Mən necə deyim ki, səni sevmişəm?!
Sevməyənlər yanıb-yaxılmasa da,
Mən necə deyim ki, səni sevmişəm?!

Görəsən, mən necə, nə hal sevmişəm?!
Bixəbər vurulub, bihal sevmişəm,
Bəlkə nağıl sanıb, xəyal sevmişəm,
Mən necə deyim ki, səni sevmişəm?!

Bəlkə bürünüb bir yaz yağışına,
Olmuşam çəmənə, çölə aşına?!
Bəlkə dolanmışam bir gül başına?!
Mən necə deyim ki, səni sevmişəm?!

Əriyib köksümdə közümdən belə,
Mən dağa dağ çəkdim dözümdən belə...
Əhval da sormayıb özümdən belə,
Mən necə deyim ki, səni sevmişəm?!

Gah arzudan keçdim, gah da gümandan,
Can əsirgəmədim könül umandan.
Xəbərim olmayıb vaxtdan, zamandan
Mən necə deməyim səni sevmişəm?!

GƏLMƏSƏN DƏ...

Dağ qəmim zirvəsindən
Duman tək çəkilmisən.
Səs-sorağın yox nədən?
Xəyal, ya şəkilmisən?!

2019.

DÖZDÜM...

Döz dedin – keçsin aylar,
Gözlədim, vədə yetdi.
Haqqım haqqı haraylar –
Ay nədir, illər ötdü.

Bəxt gölündə üzmürkən,
Həsrətdəmi can üzsün?!
Sən dözümlü dözmürkən,
Bu dözməz necə dözsün?!

Gəzdim qəm çöllərini
Sonda qalibəm – deyə.
Səbrimin əllərini
İndi gəl, qaldır göyə...

dekabr 2019-cu il.

KORDU Kİ SEVGİ?!

Sevgi qəlblərdə var olar,
Könül güldüyünü görər.
Duyğular ona yar olar,
Sevinc böldüyünü görər.

Aşıq ahı daşlar dələr,
Ah zülməti eşqə bələr.
İnsan öz ruhuna nələr,
Nələr gəldiyini görər.

Bir ömür nurdu ki sevgi,
Atəşdi, qordu ki sevgi!..
Bəs necə kordu ki sevgi
Sevib, öldüyünü görər?!.

GÜLƏ HEYRANLIQ

Beş ləçəyi olur çəhrayı gülün;
Beşliyin haləsi tül əsasıdır.
Göylərə tutulan ovcudur əlin,
Səhərə açılan şəh kasasıdır.

Səmadan tökülən səmavi güllər
Ətir əlacında, rəng əncamında.
Buludlar gözündən axsa da sellər
Quşlar şəh dadacaq o su camından.

Kol üstə ulduzmuş güllər, sən demə,
Saplağa düzübdür məxmər gecəni.
Ulduz yağışı da bəndmiş bir himə,
Açmış beş ləçəkdə o hər gecəni...

Yaraşmir çəhrayı dona qaranlıq,
Ulduzlu ləçəkdən bir ah gələcək.
Hələ ki ləngiyir gülə heyranlıq,
Səhərdən əsər yox, sabah gələcək...

YIXILDIN AYRILIĞA

Niyə “yuxarı”ya meylini saldın?
Orda bilmirdinmi seyrəkdir hava?!
Qəm yükü altında uzalı qaldın;
Özü büdrəyənə nə dərman-dava?!

Soyuqluq keçmişdi lap iliyindən,
Yersiz inadının qəsdinə düşdün.
Yıxıldın qəlbimin qəlbiliyindən,
Həsrətin qolları üstünə düşdün.

O qollar sıxdıqca səni, göynədin,
Daşdan betər oldu baş qoyduğun yer.
Sənə uzatdığını əli neynədin?!
İndi çatan deyil, əl uzat, əl ver.

Çəkdiyin naləni çəkdirən belə,
İllərlə oxutdu, “aman ayrılıq!”.
Bir zaman susmuşdun, sözsüzdün elə,
Sənə dil açdırıcı anan ayrılıq.

2018.

O, BİLMƏSİN!..

Gecə-gündüz
İçin-için yandığımı,
Özümü yaddan çıxarıb,
Daim onu andığımı
O, bilməsin!..
Şirin, acı nisgilini
Sinəm üstə qoyduğumu,
Gülümsəyən şəklini
Göz yaşımıla yuduğumu
O, bilməsin!..
“Məni unut” kəlməsini
Ona yalan deməyimi,
Müşkülünə, çətininə
Ondan xəlvət köməyimi,
Şux gözəllik timsalına
rəğbətimi,
illər boyu xəyalımın
Xəyalıyla söhbətini
O, bilməsin!..
Hərdən-hərdən
İstədiyi bir mətahı
Tapıb ona,
Özümsə ac qaldığımı,

Cibimdəki son quruşla
Ona çiçək aldığımı
O bilməsin.
Sevgi yolu yönsüz olmur,
Sanma həsrət sonsuz olmur...
Səksəkəli yuxularım
Onsuz olmur-
O, bilməsin!..
Bilməsin ki,
Ayrılıqdan nə çəkirəm...
Bilməsin ki,
dərd şumlayan
bu qovğanın torpağında
nə əkirəm, nə biçirəm...
Möhtac qalıb
Acıyıram sevincə mən,
Kədər yeyib, dərd içirəm.
Bilməsin ki,
Bir sözünə yüz “can” verib,
Hər gün canımdan keçirəm...
Hər cəkdiyim nəfəsimlə
Onunlayam.
O özüdür hər gün, hər an
Min işvəylə
məni evdən yola salan,

təbəssümlə qarşılıyan...
Odur məni dürüst duyan.
Odur mənim tək duyduğum
Onunladır
Gözlərimdən qaçan yuxum,
Onunladır uyuduğum –
O, bilməsin!..
Bilə-bilə bildirirəm
bilməcəmi:
Bildiyimin
Belə-belə bitsin cəmi –
O, bilməsin,
O, bilməsin!..
Mən söz yükümü car çəkən,
Öz yükümü
bildirməyən bəşərəm mən.
Onunçün də
O, bilməsin!..
Əgər bilsə,
Onda ərlik qururumdan
düşərəm mən...
O, bilməsin!..
Həsrətinin dumanında
Baş götürüb azlığımı,
Bu nəzmimlə

İçimdəki həyəcanla,
Qələmimdən axan qanla
Ona nəsə yazdığını —
Nə bir sətri,
Nə bir kəlmə sözü bilsin.
Tək YARADAN özü bilsin!
O, bilməsin!
O, bilməsin!

ŞƏKLİNƏ BAXANDA

O şirin çağların acı dadı var;
Eynən yenə osan – susduğun kimi.
Sənin şəkilindən asılıb divar
Məni möhnətindən asdığını kimi.

Öyrətdin əksinə daim gülməyi;
Açıq dodağında sevincin dən-dən.
Sənin gülüşünün əskikdir nəyi
Məsum “Cakondanın təbəssümü”ndən?!?

Catib, çəkdiklərim göz-qasını da,
Çatmir vüsalına əlimsə, gözəl.
Önə çəksən belə göz yaşını da,
“Yağışın”dan əvvəl gülümsə, gözəl.

Ümidə yaxınsan, gülən mələyim,
Uzaqlar nə desin yaxında sənə?!
Sən – divar rəsmində donmuş diləyim,
Yenə dondurursan baxanda sənə...

2018.

SONRAKİ SƏCDƏ

Məni sənə aparan Mənə
baş əyə-əyə
öz-özümə
bu hiss nədir? – deyə-deyə
gözlərindəki kədərin
ziyarətinə gəlmışəm.
O kədər ki
kölgəsində doğulub,
İşığında “ölmüşəm”...
O nur insafsızca
bir öldürmək şövqidir;
Öldürür, öldürsün,
“Öləndən” sonrakı səcdə
Sevgidir...

2018.

ÖZÜM SƏNƏ...

Yerin qəlbimdəykən,
Yerimi səndə tapdığımdan
Səni Yerdə tapa bilmirəm.
Sənin həsrət buludundan
yağan əbədi göz yaşlarını
bu ayrılıq atəşilə
bir anlıq da olsun
qurutmuram, silmirəm.
Gör nə mərtəbədə,
Nə şərəfdəsən;
Hara getsən də,
Üzüm sənədir-
Qibləm tərəfdəsən.

2018

TƏKCƏ GƏLMƏMİŞƏM

Təkcə gəlməmişəm sənin yanına,
Gəlmışəm tək məni gətirənimlə.
Təkcə gəlməmişəm, qoşa gəlmışəm,
Qolumdan yapışib ötürənimlə.

Təkcə gəlməmişəm sənin yanına,
Gəlmışəm ruhumu gətirənimlə.
Ümidlə, inamlı qoşa gəlmışəm,
Gəlmışəm arzuma yetirənimlə.

O mənim məndəki sədaqətimdir;
Qoymur ki, üzümü o yana tutam.
Məni tək qoymayan ülviyətimdir,
Qoymur ki, bir hovur səni unudam.

Təkcə gəlməmişəm bağ arasından
Nisgil məqamına, həsrət anına.
Çixıb lal bir sükut mağarasından
Tək yox, tənha gəldim sənin yanına.

ASILMIŞIQ

Arzularımıza baxanda
hələ körpəyik...
Sevincimiz, gülüşlərimiş
göz yaşıtək axar üzdən.

İki qitəni birləşdirən
asma körpüyük,
Asılımişıq sevgimizdən.

ƏLİMDƏN GƏLƏN GƏRAYLI...

Hər yoldan ötən deyiləm,
Yolun fəraigindən başqa.
Mən badə tutan deyiləm,
Eşqin şərabından başqa...

Bu dad mənim, o bad sənin,
Cəhd içində imdad sənin...
Bu ad mənim, o od sənin,
Yanğım sirabından başqa.

Nur yolda yolağa yayıl,
Sus, susuz bulağa bayıl,
Qəm qələm payıza qail,
Xəzan varağından başqa.

Şəfəq ələ qucağına,
Can ver atəş ocağına,
Qızımmam hər gün saçağına,
Könlüm çırağından başqa.

16.04.2019.

SƏNİ GÖRMƏK ÜÇÜN...

Alışmışam, səngimişəm,
Alov altda qor olmuşam.
Tövşümüşəm, təngimişəm,
İnanmışam, yorulmuşam.

Səndin təbimin mayası,
Sənsiz quru çöp tayası,
Ya mən bir sükut qayası...
Çürümüşəm, şor olmuşam.

Düşünmə gəlmirəm yola,
Heç baxmırıam sağa-sola.
Gəlib gətirməsən hala
Bil ki, onda xar olmuşam.

Çox dözmüşəm, bu dözümlə
Can üzmişəm, can, özümlə,
Səni bəsirət gözümlə
Görmək üçün kor olmuşam.

BƏXTƏVƏR DEYİLDİMSƏ...

Bəxtəvər deyildimsə,
Necə səni bəxt bilərdim?!
Mənimçün olmasaydın,
Hardan səni yox bilərdim?!
Sənsiz qalan ürəyimi
oymağında sevgim var,
Yox olan varlığını,
Var olan yoxluğununu –
duymağında sevgim var.
Sən gedən ruhumsan, gələn təbimsən,
Həsrətim, fərəhim, zülmüm, cəbrimsən,
Dözümün ayağı altına düşüb
Qüruru qaldıran uca səbrimsən...

EŞQİMƏ CAVABIN

Cavabın ağ saldı ağın üstünə,
Ağ olan sözünə həsrət çökdü cəm.
Sinəmə çəkdiyim dağın üstünə
Soyuq Karvaniyla çəhlim çəkdi çən.

Mənsə o karvanı yedəkləməkdən
Sükut dərəsində dumana düşdüm.
Hicran tüstüsünü ətəkləməkdən
Odu səngiməyən zamana düşdüm.

Dinləyib ciynini çəkməyin sirdi,
Susqun bir sualsan,nidan neyləsin?!
İki oda müştaq yanmağın birdi...
İki odası adam neyləsin?!

Bir xumar baxışın umacağımdı,
Dumana bürünüb istindən qaçma.
Ruhumu oynadan bahar çağındı;
Ölündən dirindən, məstindən qaçma.

Eşqimə cavabın nə dərd, nə əlac,
Qulaq as qəlbinin öz diqtəsinə.
Könlün qapısını döyən mənəm, aç,
Gəldim “yox” sözünün redaktəsinə...

BAXIŞLARIN GÖRMƏDİYİ...

Xəyalımın qapısından keç içəri,
Xatırəmin otağında yerin var.
Nə bilirik kim əbədi, kim köçəri?!.
Ancaq məndən sənə qalan bir şeirim var...

Öyrəşmişəm atəşinə qalanmağa,
Dağ çayı tək kükrəməyə, bulanmağa,
Dünyamızı uça-uça dolanmağa
Mən qanadlı doğulmuşam – təb kürüm var.

Sənsizliyim bulud kimi göydə axan,
Başım üstdə şimşək olub daim çaxan,
Azad hissin ümmanında şahə qalxan
Nə asudə rahatlığım, nə hürrüm var.

Sənə sevgim – alqışların sürmədiyi,
Tər xalısan – naxışların hörmədiyi,
Gözlərimdə baxışların görmədiyi
Saf eşqini görə bilən
bir görünüm var!..

AY QATAR!..

Vağzal...
Əllərimdə bir dəstə çiçək...
Qatar da indicə yola düşəcək...
Ürəyim çırpınır bu dəm quş kimi,
Acıya, tənəyə, qəmə tuş kimi
Sanki uçurumlar qəfəsindəyəm.
Bir həzin “Vağzali” həvəsindəyəm...
Ay qatar, səbr elə, fitini çalma,
Qəlbimi çıxarıb köksümdən alma.
Bu dilsiz sükutum hay-haray salar,
Bir az vaxt cədvəli pozulsa, nolar ?!
Gözümdən itməyə hələ tələsmə,
Qatar, insaf elə, belə tələsmə.
Fikrimdə döyüşür işiq, qaranlıq,
Ey zalım, köçünü saxla bir anlıq.
Uyu, olma qafil oyaqlarından,
Yuban, daş asılsın ayaqlarından!...
Sən ki o gözəli aparacaqsan,
Ruhumda tufanlar qoparacaqsan !..
...Kupenin buz kimi pəncərəsində,
Odur, qanad çalır göyərçin əllər,
Titrəyir rübəbtək sinəmdə tellər...
Mənə bu çağında elə gəlir ki,

Hicran leysnları yağar gözlərim.
Görüş yerimizdə çılpaq körpətək
İslanıb üşüyər ayaq izlərim...
Qat-qat qabıq qoyar qəhər qəlbimdə,
Dönər zülmətlərə səhər qəlbimdə...
Qürbətə aparan yol yoxuş olar,
Həsrət hər fəsildə elə qış olar...
Nə bilim, ay qatar, nələr olacaq?!
Sən yola düşürsən, unutma ancaq
Həvəsim, nəfəsim gedir səninlə.
Bir an ayaq saxla, əylə karvanı,
Bir dəli sevdanın mənəm sarvanı.
Mənim də ayrılıq yüküm var sən tək;
Nisgil zəmisinin biçinçisiyəm.
Görəsən, ilahi, özüm dünyada
Həsrət qatarının neçəncisiyəm?!
Tələsmə, nəfəs dər yenə, ay qatar,
Bir qatar sözüm var sənə, ay qatar...
Gedirkən gəl eşit şərtlərimi də:
Qatara düz müsən dərdlərimi də...
Qürurun, dözümün tutarı hanı?!
Bəs eşqin, bəs andın qatarı hanı?!
Qırma kövrək könlüm şüşəsini gəl,
Polad əllərinlə tikə bilməzsən.
Mənim həsrətimin agırlığını

çəkən qələmimcə çəkə bilməzsən!...
Ey dəmir zülmkar, nə deyim sənə,?!
Ürəyim atəşlə, ahla doludur!...
Qayıtmaq istəsən, qollarımda gəl,
Uzalı qollarım dəmir yoludur...
Könlümü sonuncu vaqon yerinə
Qoşub aparırsan, buna dözümmü?!!
Biryolluq ayrılıq səksəkəsiylə
ümid əllərimi səndən üzümmü?!

Yox, bacarmaram!

Səni arayacam qızaranda dan,
Səni istəyəcəm günəşdən, aydan.
Gecə ulduzlardan soracam səni...
Dünyada ən ağır, həm də ən uzun
yolun damarıtək qıracam səni...
Vaxt tamam, perrondan uzaqlaşırsan;
Bahardın, sərt qış tək sazaqlaşırsan!..
Fit çalıb gedirsən qayğıdan uzaq,
Baş alıb gedirsən taraqqataraq!
Gedirsən, gedirsən, bari ay qatar,
Sərnişin qəlbimi özümə qaytar!..

MƏNİ TAPAN YAZIM...

Mənə səndən bir yol gəlir yoxuşlu,
Ya baharlı, ya payızlı, ya qışlı.
Mən tapdığım həyat budur – naxışlı;
Məni tapan tale yazım pozulmaz.

Dünən dönən, bu, nə işdir – bilmirik,
Qismət sabah, ya keçmişdir, bilmirik,
Ömür bəlkə bir bəxşisdir, bilmirik,
Məni tapan tale yazım pozulmaz.

Yol üstündə qərib izi qalamı?!.
Söz düzümü biçən dəryaz – qələmim.
Duyğu talan – duyuq, talan aləmim...
Məni tapan tale yazım pozulmaz.

Dilimdə söz kali kalan olmadı,
Qılıq vurdum, qalıq qalan olmadı,
Sənin olan mənə qalan olmadı,
Məni tapan tale yazım pozulmaz.

Aşkarımdır hər aydınım, tutqunum;
Bu gülüşün yaxasından tut, uğun;
Mənə səndən gələn yoldur tutduğum,
Məni tapan tale yazım pozulmaz.

GÜLƏ GÜLLƏ...

Gülü gül kimi saxlaram,
Gül, gülüm, əmr olmasın.
Sinən üstdə gül qoxlaram;
Ürəyin dəmir olmasın...

Gülüşünü gül dinləsin,
Qəlb nə küssün, nə inləsin...
Gül qoynunda gül ünləsin –
Özgə səs-səmir olmasın.

Qos-qoca dünya həminki,
Qürrələnməsin qəmin ki...
Yer yoxsa, səma mənimki –
Gül, yuxu çimir olmasın...

Gül sərək qəlb gülabından,
Gül dərək söz – gül babından,
Gül tər qalsın gül tabından;
Güvəndə kəm ər olmasın...

Gül bitirək sevgimizdən,
Gül düşməsin güldan gözdən...

Gözəl yanaq közər közdən;
Gülümüz kömür olmasın.

Gül aç, gül sənə dil olsun,
Gülbəndin zərif tül olsun.
Təki gözəlim gül olsun,
Gülüm gül ömür olmasın...

10.09.2019.

HƏSRƏTİMİN... NAR FƏSLİ

Bu sariyanaq payız
Dilində qınaq payız
bir şahlıq quşü kimi
uçub qondu sinəmə,
Könül verdi sinəmdə
sevgi adlı sənəmə...
Onu tutaraq dilə
əlindəki nübarı –
bara sonbeşik narı
qoydu ürək zənbilə.
Bildirdi: – Meyvələrin
şahzadəsi bax budur,
Həqiqət bu, haqq budur...
Baxıb “nar”ı “yar” yazan
əllərimin sözünə,
Kəsib, nar dənələdi
ürəyimin közünə...
Buyurdu: – bu tam sənin,
Qəlbində şübhələrə
Şəksiz də xitam sənin...
“Nar” sevginin sonudur –
Ruhunun od donudur...

Payızkən ötsək də biz,
De odu kim unudur?!.
(Payızı da yaşadan
Odun nar qanunudur...)
İstəsən bəxtəvərlik
qızıl nar libasında
çıxsın sənin qarşına,
Ətirli bir söz tapıb
Bağla “nar”ın başına...

13.10.2019.

SƏNDƏN “GÖZƏL”İNİ “TAPDIM”...

Eşqim Fərhad eşqi, susub – kirimiş –
Məəttəl qalmışam mübhəm agaha...
Bu acı həsrətin o Şirin imiş;
Məni şirinimdən ayırma daha...

Yoxluğun sədaqət andırır müdam,
Sənə heç səsim də yetmir ki, yetmir...
Həsrətin— mənə ən gərəkli adam—
Gözümün önungdən getmir ki, getmir.

Əhdini, andını qoymur yarıda,
Gül tək xatırəni süst dərir mənə...
Səndən görmədiyim düz ilqarı da
Həsrətin anbaan göstərir mənə.

Kənar dur – desəm də hey dönə-dönə,
Əlini əlimdən üzmür ki, üzmür.
O qədər doğmadır, yaxındır mənə,
Bir dəm uzaqlığa dözmür ki, dözmür...

Bunca vurğunluğun yoxmu bir sonu?!
Məndən xəbər almır heç rəyimi də...

Necə müqəddəsmiş həsrət qanunu;
Qoyubdur köksünə ürəyimi də!..

Səndən gözəlini tapmaq nə çətin?!.
“Tapdım” ... üsyan elə, ya devir məni!..
Səndən də üstünmüş sənin həsrətin –
Səni sevdiyimdən çox sevir məni!..

28.09.2019.

SƏNƏ HEYİF DEMƏRƏM...

Tufan əsir qəlbimdə,
Göynək səda bəm gəlir.
Hesabım var əlimdə;
Hövsələm də kəm gəlir...

Allahın ağ günündə –
Sinəmin dağ günündə
tək durmuşam önungdə –
Dərdlər niyə cəm gəlir?!

O gülü üzən olub...
Ətrindən bezən olub...
Qəzəbin nizən olub –
Hədəfinə xəm gəlir...

Dadıb ağu aşımı,
Gırloyırəm başımı...
İçdikcə göz yaşıımı,
Sanıram Zəm-zəm gəlir.

Kim gül vədə umuddur,
Ləçək-ləçək unutdur...
Qaş-qabağın buluddur –
Laylamından nəm gəlir.

Bitənin bitibdi ki,
İtənin itibdi ki...
küpün nə düz kipdi ki –
Açırsan, səhvin gəlir?!

Durdur cəfani, yetər,
Yel əsər, duman ötər...
Bəsləsən, bəxt də bitər...
Demə ki məhvin gəlir...

Unamazdım şər düşə...
Saçına ağ vər düşə...
Gülürəm bu gərdişə –
Zənn etmə keyfim gəlir.

Lüzum yox can mədh etmək;
Sözü üzə sədd etmək...
Hərdən səni rədd etmək,
Hərdən də əffim gəlir...

Sanma daşam, dəmirəm,
Ər sözümü yemərəm...
Sənə heyif demərəm –
“Heyif”ə heyfim gəlir...

KÖLGƏNİ GÖRÜM...

Yerdə yer qoy izinə...
Hardan düşdün Ay, Yerə?!.
Gəldin ki, yerüzünə,
Həsəd çəksin Ay Yerə?!.

Sorağın gəlmir dilə,
Nə var – əyan olmadı...
Sordum,
Kölgəni belə
gördüm – deyən olmadı...

Bax, o səma, o da sən,
Ay, özündən keç görüm.
Gözlər – min yerdən sözən;
Üzdüyüünü... seç görüm...

Didəndə yaş yığına
dönüb, yanım özümə...
Dur sevgim işığına,
Kölgən dəysin gözümə...

HAYANDI
(Təcnis)

Ayrılığın qəmimə qəm caladı,
Bəbəklərim od püskürən çaladı,
Gənclik ötür, saçın meyli çaladı,
Kövrəlmədim, sinəm başı ha yandı.

Leyli olan günlərini yada sal,
Nəfəsində ya köz gətir, ya da sal,
İlqarsızsan, get meylini yada sal,
Mənə doğma xatırələr hayındı.

Nə söz deyim ürəyimi oyana?!
Bax gözümə, bəlkə eşqin oyana.
Könlümdəsən, gedəmməzsən o yana,
Qayıtmağın ismətindi, həyındı.

Sərhəd deyil iki qəlbə hər ara,
Araz üstdə sirdaş ara, dost ara.
Gəl, qovuşaq, bu qeyrətə bu ara
O tay, bu tay vətən deyil, hayındı?!

NECƏ ÖYRƏŞƏK?!

Yol duman...
Cəkildi, getdi...
Çənsizliyə öyrəşəkmi?!
Eyni güman gəldi, getdi –
Tənsizliyə öyrəşəkmi?!

Sual yağıdırəq məndlərə;
Cavab arayaq şərtlərə...
Sevinci verib dəndlərə,
Şənsizliyə öyrəşəkmi?!

Gündüzü qatıb gecəyə,
Zülməti böldük hecaya...
Nə sükutdur diş qıçayan?!.
Ünsüzlüyə öyrəşəkmi?!

Nəymış nələr – duyduq biz də...
Biz düzdə biz, düz də bizdə...
Yanılmadıq zənnimizdə...
Zənsizliyə öyrəşəkmi?!

Şükr elədik günə gündə...
Çatardımı günə gün də?!

Gün gör... günsüz gün nə gündə?!.
Günsüzlüyə öyrəşəkmi?!.

Huri huzurlu hürr bizim,
İstək önəmdə sərr bizim;
Öndən – önə öz yer bizim –
Önsüzlüyə öyrəşəkmi?!.

Eşq – imanımız, dinimiz,
Ruh yaşıımız, qəlb sinnimiz...
Sevgi – rütbəmiz, çinimiz –
Çinsizliyə öyrəşəkmi?!

Bu anlamda naçarmıdıq?!
Bu bəladan qaçarmıdıq?!
Sənsizliyi bacarmadıq...
Mənsizliyə öyrəşəkmi?!.

16.09.2019.

NƏĞMƏ PAYIN

Bu nə gülüşdü çöhrəndə,
Səadətə bələnmisən?!
Özün boyda işıq olub
Üz-gözümə ələnmisən.

Xəyalımı döyəcləyən
Baxışın işıq qamçısı.
Sevgiylə sevinc çiləyən
Gözlərindir nur damcısı.

Heyif, gendən gəzməyin var;
Yaralı mən, aralı sən!..
Oğrun baxıb, süzməyin var –
Bu yerlərin maralı sən.

Qəhr etmisən qəmi, qəhri,
Loğmanımsan, yoxdur tayın.
İncə, şüx səsinin mehri –
Nəğməkara nəğmə payın.

İKİNCİ BAHARIM

Vuruldum, hamı tək sevmədim ancaq,
Onu günəş bildim, onu Ay bildim.
Candan artıq sevib can dedim ancaq,
Dünyanın özünə elə tay bildim...

İlk dəli sevdanı mən – erkən dadan;
İncidi, gövhərdi, ləldi ömrümə...
Birinci baharla vidalaşmadan
İkinci bahar da gəldi ömrümə...

Yenə qönçələdi arzum, muradım,
Qopdum köhnə eşqin qəm urasından.
Könül verdiyimdən könül aradım,
Qaysaq cavab aldım dil yarasından...

Hicran fidanları tez puçurladı
Onunla qəm toxum əkdi arama.
Bağrımın başında közərdi odu,
Onu sığal bilib çekdi yarama.

Birdi bu dünyanın varı, heçiyələ,
Sevginin doğrusu bəzən səhvədir.

Nəyi qazanmışam – ölçü-biçiylö,
Nəyi itirmişəm – təsadüflədir...

Sevib, saf qəlbimin düşdüm badına,
Sükütu, harayım, səslim elədim.
Sevən məğlub olur öz inadına,
İnadı sevgimə təslim elədim.

İlıq nəfəs dəydi yamacə, döşə,
Kəpənək sevgimiz tül qanad açdı.
İlk bahar çağımızda bitən bənövşə
Gəlib son baharda ətrini saçdı.

Hamı ilk eşqinin nazını çəkən,
Odunu çəkənsə Nəğməkar oldu.
Birinci baharım son bahar ikən
İkinci baharım ilk bahar oldu...

***

Qorxma
Səni qoruyacaq qorundan,
Qopma qürurundan.
Sevda yükü boynunda
Əlləri qoynunda
Üzünə gələn şansına
yol gedəcəksən.
Divanəlik bitməzliyində ol,
gedəcəksən
Ayıqlığına atdığın ayaqlarını qoru.
Dayanmaq yox bu yolda,
Dayandınsa, dayanıqlı sevginə,
Dayaqlarını qoru...

SƏNƏ ƏN YENİ SÖZ...

Dən-dən düşünürəm hey;
Misralar üyüm-üyüm...
Bir tərif var, bir giley...
Sənə nə tapıb deyim?!

Sən Ayla tən yarışan,
Qəm qəmərim, nə qəmin?!
Tərifdən yuxarısan,
Vəsfə gəlməz məqamın!..

Gözəlliyyin öündə
Bitib-tükənməz sözüm...
Kərə, kövrək günündə
Kəm təşbehə nə lüzum?!.

Ay, Ayı da bəzədim...
Sənsən nurun bolu dan.
Səni nəyə bənzədim –
Açılasan buluddan?!.

Sən –saya söyüm, sayıq,
Ah çəkmə ah ilinə...

Mən – lal liman, sən – qayıq,
Sonal söz sahilinə...

Dil qabar, gözəl desəm –
Eyni qədəm basmağım...
Təkrar olar gül – desəm,
Ən yeni söz – susmağım...

O da bir ömrə yetər –
İç səs, qəlb abdalıdır.
Mənim sözümdən betər
sükutum sevdalıdır...

17.09.2019.

ALDANIŞA SALAM

Bir yaşamda ala-tala,
ala-qala aldanış...
Nə deyirsən?
Al, danış.
Aldanışı anlatmağa
lal danış,
ya al danış...

Bu həyat əzgin,
Bu həyat üzgün,
Sonda yalan
Və
düzgün...

Eşit, İNSAN dostum,
İNSAN gözəlim;
Düşünən öz ağlım,
Yazan öz əlim...
Bu həyat yazğın –
bir gözələ çatmaq qədər
könlül, duyğu əlacı,
O gözəli
gözəl – gözəl aldadıb atmaq qədər
asan və acı –

Mələyilə,
Kələyilə...

Bu həyat – yozğun
bir mərdi satmaq qədər satqın,
Bir oyanaq çağırışa göz yumub,
Mürgü döyüb, yatmaq qədər yatqın –
Layla yağışıyla,
Küləyilə,
fələyilə...

Bu həyat susqun –
qanad çalmaqdan yorulmayan,
səmti, ünvanı sorulmayan
köp – köçəri bir quş,
Bir hovur
up-uzun səfərindən qırılmayan
uçuş –
Tüküylə,
Lələyilə...

Bu həyat qızğın –
... o qızın həyatı;
Doğma,
Yaddaşımın tək anışı...
Nigaran baxışlarının soyuq tumarı –

gözlərindən üzünə yox,
özünə axan göz yaşı.
Hər gecə
fikir çəkməkdən
keyimmiş başına dəydiyi,
Sinəsinə döydüyü
qara, çopur peşimanlıq daşı.
O daş ki
həm sal tanış,
həm tanınmaz aldanış –
Xülya-xülya bələyilə,
Gecikmiş diləyilə...

Bu ruzigar –
Həm təzə, həm boyat...
De gəl, rəddinə alçal,
Vədinə boy at...
Neynək,
Özümüz yansaq belə,
Səni yandırmaq olmur,
Ha yanım, həyat...
Yenə də salam olsun
hər yönünə,
hayanım həyat!..

12.09.2019.

AZADANƏ İSTƏK

Əlində ümidim sapı,
Ütüb, üzmək istəyirsən?
Ürəyim – döydüyün qapı,
Yetib, əzmək istəyirsən?

Zaman ötümü – qarımaq,
Yaman itimi – yarımaq,
Təsbehnak illəri qırmaq,
Sapa düzənmək istəyirsən?

Bir vaxtlar uydun eşqimdən;
Heykəl də qoydun eşqimdən...
Canamı doydun eşqimdən –
İndi bezmək istəyirsən?..

Dön də, boylan təməlli yə...
Kimi ləl bildin...
Kim ləliyə?!.
Eşitdiyin haqq bəlliyə
dodaq büzmək istəyirsən?!?

Quş xəyallar əmmasında
tamsın dəmlər təmasında...

Köksüz könül səmasında
Kükrək süzmək istəyirsən?..

Zar qəlbim sənə neyləyib?
Dərd bağrim başı teyləyib...
Sən məni əsir eyləyib,
Azad gəzmək istəyirsən?!.

08.09.2019.

SƏNƏ ŞEİR GÖNDƏRİRƏM

Bilməcəm...
bilə bilmirəm –
Qəlbimdə əsən nəsə var...
Yanına gələ bilmirəm –
Yolumu kəsən nəsə var...
Sənə şeir göndərirəm.

Gör nələr var göndərimdə:
Dəstələnmiş duyu gülüm,
Hələ açılmayan dilim...
Biləyimə –
Diləyimə
qandal kimi
sənə bağlı ayım, ilim...
Sənə şeir göndərirəm.

Payız – yüyən, yol – üzəngi,
Süvardır həsrətin rəngi...
Yəhərləyib qəm ahəngi,
Çapar mehr göndərirəm –
Sənə şeir göndərirəm.

Sənə göndərdiyim şeir –
Sənsiz darıxan salamım...

Təşnəliyim qanadında
könlümdəm uçan kəlamım.
Sənə şeir göndərirəm.

Eşq sultani, həm quluyam,
Günüm həsbı –halla gedir...
Mən ürəyimin yoluyam,
Şeirim də bu yolla gedir –
Sənə şeir göndərirəm.

Şeir salmışan ağlıma,
Ağlımı alıb, ağlama...
Yaza, qışına gələrəm,
Kimsəsizlik bəxş etdiyin uşaq kimi
qaçıb, qarşına gələrəm.
Səsləsən, yola hazırlam.
Hələ ki, başım qarşıq –
Adına şeir yazıram;
Sənə şeir göndərirəm.

Orda öyə bilmədiyim
bir “niyə” var...onu oxu...
Aşkar deyə bilmədiyim
qafiyə var... onu oxu –
Sənə şeir göndərirəm.

Vəslin – köhlən, çapan olmaz;
Çapqın, xəyal azdırındı...
Məndən mövzu tapan olmaz –
Hamısı özün yazdırındı;
Sənə şeir göndərirəm.

Durğun durğu işarəsi
Söz yox ki, sözgəlişimdir.
Qəlbimin etiraf səsi –
şəirim də öz gəlişimdir...
Sənə şeir göndərirəm...

18.09.2019.

TƏKLİYİNƏ ÜMİD ŞEİRİ

Soyuğundan üşümür
Odumun buz dağları.
Kürüyür gülüşümü
O gözlerin ağları...

Nəğməm yanıqlı “Şüstər”,
Əriyim xanə –xanə.
Könül qapını göstər,
Döyüm də dərvişanə.

Sükutunun yox sonu
Tək xəyalın yanında.
Həmdəmin – telefonun –
Şeirim də ekranında.

Ötənlərə sürünmək
Fikri sayıqladacaq...
Xatirəyə bürünmək
Səni soyuqladacaq...

Tərk et xiffəti sən, ha,
Gərək qəm dizi bükəm...
Sən nisgilində tənha,
Mənsə sevgimdə təkəm.

Gözlükdən baxıb tanı
Qəfil gələn qonağı.
Soruşma ki, bəs hanı
Qonum – qonşu qınağı?!.

Saxla o yır –yığışı,
Qapında dayanmışam.
Burda həsrət yağışı
İslatdıqca yanmışam...

Bir qələm sətirmişəm
yazıb, tale sovmağa...
Qəlbimi gətirmişəm
Təkliyini qovmağa...

01.09.2019.

YANMASIN YANDIRANIM...

Əvvəli ayrılıq oldu indimin,
Pərişan çağımın o çağı yansın.
Uçunan ürəyim uçub dindimi?!.
Uçqun xəyalımın uçağı yansın.

Halından xəbərsiz qalmadı halım,
Söndü sükutunda hər qeylü-qalım...
Məni ocaqlayıb çatdı o zalım,
Yandıran zalımın ocağı yansın.

Xətrimdə xətrinin tumarı yanır,
Sənə gedən yolun damarı yanır,
Məhzun gözlərinin xumarı yanır;
Örtmə qarasını, aç, ağrı yansın.

Əsməyə vaxt tapdı intizar külək?!.
Qırıq gümanları bizdəmi bölək?!.
Yandırıb qaçanı durdursun fələk,
Durub yandıranın qaçağı yansın.

Taleyin yönümü dönüb əksimə?!.
Qəlbimin qəm səsi düşüb kök simə...
Yalan vədlərin viran köksümə
Sancılan təsəlli bıçağı yansın...

Nəğməkara hava, susan, gözəlim,
Bir an inadından usan, gözəlim,
Həsrəti bağrıma basan gözəlin
Mənə həsrət qalan quçağı yansın...

16.10.2019.

SƏNƏ MƏKTUB

MƏKTUB yazdım kədərinə,
Kədərəm özüm, gəlmirəm.
Səni xatırladım yenə,
Hardasan, dözüm bilmirəm!?.

Çox axtardım ünvanını –
Neçə şəhər, küçə, dalan...
Yerini de, dərdin hanı!?
Dərdsiz, könlüm oldu talan!..

Odum ağlayır kağızda;
Gör nəyi nəyə bükmişəm!?.
Onunçün yanmır kağız da
Üstə söz yaşı tökmüşəm...

Vaxtsız dəfn etdik bu eşqi...
Zaman – sevgi qəbiristanı...
Qara qələmli aşiqın
Kağız kəfəndir dastanı...

Məktub əlimdə...
birdənəm,
Can yaxıb, külə döndərdim...
Külüm dindi:
– Ünvan mənəm,
Məktubu
KÜLƏ köndərdim.

İNAM EŞQİ

Hər gün
sükut-sükut, ün-ün
eyni bir ünvana əmin,
Hər gün
kövrək-kövrək,
ürək-ürək,
yüyrək-yüyrək
eyni bir gələcəyin
əllərindən tutduğumuz
həmin...
Hər gün sükunət qənimi əqrəbi
sağa qaçan X 00 saatdakı
gəlişinə öyrətdin məni.
Bəzən seyrək göz yaşlarına,
Bəzən tutqun çöhrənin
Səmasında buludları yaran
gülüşünə öyrətdin məni.
Təbəssümündə doğuldum,
Göz yaşlarında boğuldum...
Hər şey – qəm gölündə batmaq da,
Xilasa əl-qol atmaq da
əlahəzrət ürəyin hökmündə...
Amma ürəyin özü də

bir esqə diz çökümündə...
Tanrıdan sevgi payı olmayanlar,
Ya
... həddinə dolmayanlar
– sevgi vərdişdir-deyirlər,
Budamı işdir – deyirlər?
Göndərin yanına o sualları,
Dindirib dilə gətirim “lallar”ı;
Baxıb göstərim sənin gözlərindəki
danüz gülüşlərinin
gözümdəki şəklini onlara,
Dəymiş dura-dura
tökülsün kalları...
Açıb göstərim
ürəyimin döyüntüsündəki səni,
Dəyişsin əhvalları.
Görüb inansınlar
bu həyatın hər rəngində,
boyasında sevgidir,
İnansınlar,
inansınlar
inamın da
mayasında sevgidir.

20.08.2019.

İNDİ YOXAM YANINDA

Yaxın ikən
zaman çəkən ilgim oldun,
Xəyal-xəyal dalğın oldun...
Nə olsun ki indi yoxam yanında?!
Bir zaman ki var idim
hər anında?!.
Ötən gəncliyin kimi
qədrini bilmədin hər anın.
Bilmədin ki, qədri var, qədəri var,
Oyunu var
hər havalı dünyanın...
Bilmədin o vaxtkı ondanı
dilək-dilək bölgəcəyini,
Bilmədin
Dünənə arxa çevirən
indiki gələcəyini...
Demədimmi
ömür qatarını dartıb aparan
yaşa bel bağlama?!
Demədimmi daldan atılan
daşa ağlama?!

İnnən belə duymadığın
hər şeyi duyacaqsan;

Səhərlər oyananda
ovuc –ovuc göz yaşınla
üz-gözündəki yarıyarımçıq,
qarışiq yuxuların
acısını yuyacaqsan...
Sonra baxışlarını pərdələyən
həsrətin islanaçaq.
Sonra
gözlərində yaş donacaq,
Sonra da
Ürəyində daş yanacaq...
Peşimanlığın əliylə
döyüüb yumuşalan
girdəsi basılmış
qızarmış didələrin
çağırışa gec gələn
yanğınsöndürən kimi
su vuracaq
tüstülənən ümüdlərinə.
Üşüyəcəksən
içindən əsən soyuğun yerinə...
Yox, yox,
səhərin bu gündüzündə
Üşümə, titrəmə, əzizim;
Həyatın bizimləşən,
Bizimlə həzinləşən

soyuğu da, istisi də bizim.
Durma tale qəsdinə.
Nə olsun ki, yoxam yanında,
Yanında qalmış nigaranlığını
son ümid kimi
gecələr ört üstünə...

12.08.2019.

TƏNHA QADIN

Bir vaxt belə çağırılmazdı adın...
Tənhalığınıla barışib birləşəndən
tənha deyilsən elə bil, tənha qadın.
Eh, təkcə özün tənha olsaydın nə vardı ki...
Əslində, dərd dərində;
Sakitliyin də tənhadır, söhbətin də,
Sevincin də, tənhadır, kədərin də,
Ərkin də tənhadır, görkün də,
Naharın da tənhadır, şamın da,
Səhərin də tənhadır, axşamın da...
İndi... hərdən-hərdən
pəncərənin sükutundan səs gələr,
Sən qoparaq o səsdən
düşərsən güman üstə,
Sanarsan addım-addım
nəfəslikdən bir məhrəm nəfəs gələr...
Qapını yellər döyər...
Əlindən qopan əllər yox,
Əl tutmaz illər döyər...
(Onsuz hazırlı dünyada
təkəmseyrək mərdlik
söz verib, sözalmada...
Vədlər çoxalınca
güvənlər azalmada...)

...Gözlərsən sevincə gözüac,
Qəmə könlütox.
Gözlərsən, gözlərsən,
Görərsən həmişəki
hay-küylü sükutdan başqa
gələn bir kimsə yox...
Bu yoxluğun gözlərinə göz dikib,
Sükutun aramsız gəlişindən,
Qərarsız salamından bezikib,
özünə yataq dostu etdiyin telefonun
gah zənginə, gah mesajına
bağlarsan ümidi...
Dalğın baxışların
dalğa-dalğa tavana zillənər;
Xəyalının canlı efirində can üzə-üzə
xatırələr dillənər...
İllərin qarışiq harayından
gurlayan qulaqlarını tutarsan –
Özündəki dünyani,
Dünyadakı özünü unudarsan...
Kövrək duyguların
təngimiş nəfəsinin səngiyən alovundan
işim-işim qor yiğar balıncına,
Üşüm-üşüm üşüyən röyalarından
qar yağar qəzəb qılincına.
Ekran açar xatırələr:

Görüntüdə nişan, toy...
El – oba tələsir məclisə axın-axın,
Boyhaboy...
Ata-ana, qohum – qardaş xeyir-duası.
Bu alğışlar toranında sevincinin
gözə gələn göz yaşları
yanaqların öyünc-öyünc allığının
“günah”ını yuyası...
İndi üstdə əsəcəyin,
gələcəkdə kəsəcəyin
uzun qara hörüklerinə gül düzənlər...
Şux havalara qol qaldırıb süzənlər...
Sonra... sonra...
məsləhətli – məsləhətsiz,
tələsgən sevgiyə bağlanan
bağsız i n a m telləri
qırıq-qırıq...
Sonra
unamsız,
imansız
ayrılıq...
Pənahın
və son ahın
bilərək,
qucaqlayıb sinənə sıxdığın yastığın
isti göz yaşlarına bələnər.

Yorğan əvəzi köhnə xatirələrin
buza dönmüş qaranlıq tonqalından
üstünə od ələnər.

Yana-yana sual verərsən özünə.
Cavab əvəzinə titrəklik, kövrəklik,
Qəribə qəriblik gələr sözünə...

S o n r a özünə gələrsən,
Öz-özündən yıxılıb,
Özünə də sığınib,
Öz-özünə sıxılıb,
Öz-özünə gülərsən –
Tək qanadla uçan diləklərə,
Tək ayaqla qaçan ümidlərə
ağladığın kimi...

Bayırda viyıldayan külək
sənə – tikanlı layla çalıb, yat – deyər,
Küləkdən inciyərsən,
Çox sevdiyin Aylı-ulduzlu
Səmanı pərdələyən qaranlıq
sənə qanqaraldan-yat-deyər,
Fələkdən inciyərsən...

S o n r a çəşib dost bildiklərinin
boğazdan yuxarı səni tərif edən –
niyyətlərinə sərf edən
mesajlarına təzədən aldanarsan...
Sızım-sızım sızlayıb,

İçin-için yanarsan...
İnnən belə günahkarlar aramağın vaxtı
deyil,
Hələ ruhun gül açası –
Qarimağın vaxtı deyil...
Mən də sənə
təəssüf qələmimlə yazdım
təsəlli misralar göndərərəm.
Oxu ki,
bulanıq xəyalların durulsun, qadın.
Bu tənha şeirimdən qəlbin qırılmasın,
Qurulsun, qadın.
Sənə sinəm dolusu qonçə sözlər
göndərirəm
ətək-ətək.
Onların həyat ətrindən
və
təzə, boyat sevgi xətrindən
bir inam dəstə bağla –
Sən – tək, şeirim – tək...
Qoy donmuş ümidlərin
alışan vicdanımın alovundan qor umsun –
Səni tənha qoymayan
Qalan sevgin qorunsun,
qadın.

***

Zorla sevdirdilər səni –
Səndən devirdilər səni...
İstər – Nə olur-olsun – de,
“zərb-məsəl”indir –
qəbulsuz.
İstərsə də – Nə olub-olub – söylə –
Təsəllindir
məqbulsuz...

SƏHVƏ ELEGİYA

Yönü yamana tuşladım;
Yaz içində qış qışladım...
Çox naşını alqışladım –
Eşqin, sürəyin səhvidir.
Hey düşünüb, yandım ona –
Qəmdən nəşət tapan məna...
O ki bəndi uçan bina –
Özül – dirəyin səhvidir.
Dönənə dözüm olmadım,
Dönüb də lüzum olmadım,
Gedənə əzm olmadım –
Gələn gərəyin səhvidir.
Sevginin gözü ac hər an,
İştaha ram pənahımdan...
Allah keçsin günahımdan –
Duzsuz çörəyin səhvidir...

Dağında dağım, gədiyim –
Gülzar oylağım dediyim...
İmdadına söykədiyim
Kərəm kürəyin səhvidir...

Tikansevərə gül verdim,
Gün, ay itirdim, il verdim...
Könülsüzə könül verdim –
Bu da ürəyin səhvidir...

SEVGİ MÜLKÜ

Tanrıdandır əlaclar,
Bir mülkdür qurulası...
Tumarlanası saçlar...
Bir tükdür – qırılası...

Mülk sənin...
mümkün mənim...
Çəkib qram – qram et.
Tən tutammasa tənim,
Mülkü mənə haram et...

Mülkün könül mülküdür –
Qəlbin şux bayramıdır.
Məndə mümkün bölgündür –
Aşıqlər heyranıdır...

Mülk məkana çəkəm əl,
Cəm eşqə ilk vadarım.
Mülkün mənə mükəmməl,
Mülk – barım, mülkədərim...

Hissin, duyğunun əxsi
Ruh mülkə var bükəsi –

Belə dövlətli şəxsi
Varmı cəngə çəkəsi?!.

Mülkün hər parçasında
Rəsmin ahəngi başqa...
Mülk – sevgi firçasında
Dünyanın rəngi başqa...

Gözəllik nə ötəri –
Mülkünün özü kimi!..
Ümüdsüzlük betəri –
“Mümkünsüz” sözü kimi...

Mülk mümkün, mümkün etmək
gütün gücü – bəsidir.
Mümkünsüzü yön etmək
Sevgi möcüzəsidir.

20.09.2019.

YENƏ SƏNSİZLİ...

Pəncərəm gecəyə açıq,
Bağlanmışam xatirəyə...
Yenə könül qalam ucuq
Göz önümдə yoxsan deyə.

Udduğum qəmi devirib,
Ciyərimə çökür gecə;
Məni siqara çevirib,
Qurtum-qurtum çəkir gecə.

Fikir məşum, sükut bihal,
Şansım həsrətin lehinə...
Bürüncəksiz, çılpaq xəyal
Yanır avqustun mehinə.

Suda alışan gəmiyəm,
Sönməzəm sahil həvəsdə.
Nərəsiz aslan kimiyəm
dünya boyda bir qəfəsdə.

Sübh dizin-dizin sürünlür,
Ümid zülmətötürəndir.
YERİM qaranlıq görünür,
SƏMAM işıqgətirəndir...

Üz-gözüm, üstüm sayrlıq,
İnadım dözməyə hazır...
Əl verən dostum ayrılıq
Canımı üzməyə hazır.

Ruhum eyvanda quş olub,
Pəncərəm də açıq hələ;
Bəlkə gecəyə qoşulub,
Dirilik nəfəsin gələ...

18.08.2019.

HƏSRƏT GƏRƏKLİDİR...

Həsrət gərəklidir aşıqlər üçün,
Ancaq ayrılığa yovuşmaq olmur...
Bitir qovuşanda həsrət,
bəs neçin
Həsrət də bitəndə qovuşmaq olmur!?

***

İstəmərəm gözlərini
Zahidlər giryən görsün.
İrfanə gözəlliyini
gözlərimdə gizlət ki,
baxdığım hər yan görsün...

SƏNİ SƏNƏ OXUYACAM

Qədər sevincimdən qopub getmə gəl,
Qorxuram kölgən də əlyetən olmaz...
Qərib çəmənzarda, gülüm, bitmə gəl,
Aşıqə hər gözəl yer vətən olmaz...

Gör necə yaxınsan ruhuma indi;
Susuz şum yeriyəm, haqq aratı sən.
Yazdığım hər misra vəsfin, şənindi,
Ömrüm də bir nəğmə, nəqəratı sən.

Başımda anbaan fikir yükümsən;
Bənd-bənd, vurğu-vurğu fəhm
eləyirəm...
Nə səni aramaq səni dinc qoyur,
Nə də ki, özümə rəhm eləyirəm...

Bəlkə görünməyin bu yolda azdır...
İstəsən, səninlə azim bərabər...
Axşamım, səhərim qələm –kağızdır;
Ölçüdə nazınla yazım bərabər...

Mənə qismətimi Səma yetirib...
Yer-xalı,

adını toxuyacağam.
Səni heca – heca dilə gətirib,
Bu heca şeirimi oxuyacağam...

Qalxıb, dönə-dönə oxuyacağam –
Yenə səni sənə oxuyacağam!..

24.08.2019.

***

Dodaqların hissiyyatsız,
Bumbuz.
Bu, iqlim havasına,
Çöl soyuğuna oxşamaz,
Kimdə üşümüsən, qız?..

...GƏLMƏZMİ?!

Sınmazmı inadın buzu –
Tərsi tüstümə gəlməzmi?!
Əriməz həsrətin qızı
dönüb, istimə gəlməzmi?!

Gül ətri, gül sədasiyla,
İşvəsiylə, ədasıyla,
Hey aldığım qadsıyla
durub qəsdimə, gəlməzmi?!

Qəm – ağımı bilməməyi,
Göz yaşımı silməməyi,
Gəlim – deyib, gəlməməyi
dəyib şəstinə, gəlməzmi?!

Əzabından dirildiyim
hər gününə bir il deyim...
Qədəminə sərildiyim
Ölüm məstimə gəlməzmi?!

O, cismimdən ayrı canım...
Onsuz nə vaxtim, haçanım?!.
Hər şeydən söhbət açanım...
Mətləb üstünə...gəlməzmi?!.

... DÖNÜK ÇIXACAQ

Kimdən üz döndərmisən...

Kimi dönük çıxacaq...

Nəfsi zil göndərmisən...

Bəmi dönük çıxacaq.

Şənini öyənlərin,
Başdan baş əyənlərin,
Dönmərəm – deyənlərin
cəmi dönük çıxacaq.

Gərdiş – kök, sənsə – gövdə;

Bitdin, sevil də, sev də.

Ömür – dəryada sövdə;

Gəmi donük çıxacaq.

Yol ümidi – itirmə,

Öt ki, yolu ötürmə...

Biçib, kətyən gətirmə,

Zəmi dönük çıxacaq.

Yeri yox tövbə – əffin,

Yersiz inam da – səhvin...

Çəkil, çəkdiyin “keyfin”...

Təmi dönük çıxacaq.

Üzdən oxun – nə var ki?!

Sözdən toxun – nə var ki?!

Gözdən yaxın nə var ki –

Nəmi dönük çıxacaq!..

Dünən dönən dönümün –

Peşman pillə enimin...

Qədər, qismət sönümün

Şamı dönük çıxacaq...

Dilçək var, lisani yox,

Sər işin asanı yox,

İnsanın insanı yox,

Xamı dönük çıxacaq...

Bəsdir, anıb... ağlama,

Qaralaman – ağlamən...

Hər belə bel bağlama,

Hamı dönük çıxacaq.

Dönüklük dənəmində

Həyat sönük çıxacaq;

Hamı dönük çıxacaq,

Hamı d ö n ü k çıxacaq...

... UNUDANIM

Hər oyunda udulub,
Hər əldən əl tutmuram.
Sözümdən unudulub,
Vəzimdən unutmuram.

Məni də unutmayır
gəzib-gördüyüm yerlər.
Yadımı yad tutmayır
Haqlığım – haqq şeirlər...

Nə gördüyüm o gözəl,
Nə o payız, o xəzəl
sansız ağlıma gəlmir.
Ancaq onlar da məni
ansız unuda bilmir...

İncidən incikliyə
Yola sərtlik sərilir.
Öncədən öncəkliyə
Xatirələr dirilir...

Kərələnən uralıq –
Kürə Qu qurdqunluğu...

Bu paralıq, aralıq –
Unutmaq udqunluğu...

Unudanın udunda
Bir atəş, bir yanım yox...
Biganəlik adında
yoxmu unudanım, yox?!

Məndən unuduluram –
Nə gizlədim, nə danım?!
Mən – mənsizi...düşünüb,
Sənsizi... unudanım...

29.08.2019.

SİRR

Yarı kim yarıladı?!
Yaritdi?
Yaraladı?..
Sirri açmırısan, açma,
Can candan aralıdı...

Mən duyuram nə sirdi –
Şeirdi... ya nəsrdi...
Dedim sirdən azad ol.
Nolar, olmursan, olma,
Sirrinə ol əsir di...

Sirrə bələnib varlıq –
Belə qurmuş YARADAN.
Bədbəxtlik, bəxtiyarlıq
doğulubdur sonradan...

Sirdi həqiqət, yalan,
Anlamaqbecə...
kaş... gül...
İnsan deyilmiş insan...
İnsanlıq necə müşkül?!

Axşam düşür, dan aşır,
Sübhümüz günə önem...

Hamı yalan danışır;
Dindir,
deyir haqq mənəm...
Dost söyləyib birinə,
And da içsən yerinə,
Vaqif ola bilməzsən
Yenə bircə sərrinə...
Ha əyridən düzə en...
Ara, düz düzdə qalmış?..
Batındəki gizlinin
Kölgəsi üzdə qalmış...

Aşağı, Yuxarı var,
Aralıqda müəmma...
Sırrə də buxara var,
Tüstüsü çıxmır amma...

Mübhəm Səmaya uçmaq
Bəzən qanad yandırar...
Sirri sevənə açmaq
Açarı qazandırar!..

İnam yoxsa, bəxt hanı?!
Sən də sirlə aşına...
Həyatın – cəng meydanı...
Yürü sirr savaşına...

SUSS...

Açılıb, sirləri açmayaq belə,
Yoxsa adiləşər dünya bir anda.
ALLAH da – əlçatmaz səbir, hövsələ,
Onçün bərqərardır hökmü hər yanda.

Kəpənək bulaşmir öz tozuna heç,
Müfəssəl pak olmur arıdılan da...
Bənd olma o qızın naz nazına heç;
YARADAN da sirdir, yaradılan da...

Əsən küləkmidir, ya ürəkmidir?
Havamı əsəbi – üzü titrəyir?
Ağ yel qaraxəbər tül mələkdir?
Bəlkə təbiətin dizi titrəyir?..

Öz gizlənləri var bəstə ismətin,
Üzünü qaşisan, üzdən uçacaq.
Alın yazılıdır tale qismətin;
Sırrini oxusan, gözdən qaçacaq...

Hər şey özü olsun, vəchinə dalma,
Özünü gizlətmə, osan – görünən...

Dayaz daldalayıb dərinə salma,
Dərin görünməzlik – asan görünən...

Gərək olanın da ola təməlli,
Ha gözlə, həqiqət növbəsi çətin...
Üstünü vurmayaq – hamiya bəlli;
Nəyə...öyrəşənin tövbəsi çətin...

Suallar suvama, sus, susuz ağrı,
Yol uzun, bu yolda yanmağın savab...
Xəbəri xətm elə, doğrusu nağıl...
Dinməzə, önündə susmaqdır cavab...

Heyrətin əlləri sırrə uzalı,
Sirlər sozaldıqca ərlik yuxalır.
Heyrət tükənincə qeyrət azalı,
Qeyrət azaldıqca, xilqət yoxalır...

05.09.2019.

***

O xətirli xatırən
Bir nisgil xətəriylə
dəymış mənim xətrimə...
Sənə həsrət gileyimi
Xatırənə büküb saxla,
Sevincimtək itirmə...

SƏNƏ ŞEİR YAZIRAM...

Yaxud:

GÖZƏLLƏRİN BƏHSİ

Vuruldum qədəriyaza, bilmirəm,
Bu sevda qələmim nə iliq yazır!
Sənlə görüşəndə yaza bilmirəm,
Səndən ayrıلندا, ayrılıq yazır...

( )

Qəlbimi qələm bilib,
qəlb səni aləm bilib,
mehri möhürlədikcə –
səni şeirlədikcə,
sakit çay axarı tək
ürəyim olur aram;
Dünyaya dirsəklənib
dinməz dinclik tapıram.

Sənə şeir yazıram.
Göyə, Yerə yazıram.
Şeirim öz ürəyimdir –
Səni şeirə yazıram.

Gözəllik saf su ikən
Güllərin tər üzündə,

Güllərin arzusuykən
gözəllər Yerüzündə,
Tale durur qəsdimə;
Üstdən baxıb, üstümə
gözəllər “hücum” çəkir...
Suallar qanad açıb
bəlalı başım üstdə
Qızılquş kimi səkir...
Biri deyir: – “gözəl”in
harası məndən gözəl?!
Ya işvəsi, rəftarı,
ya baxan gözlərinin
qarası məndən gözəl?!

Mat – məəttəl qalıram
bu xiffətə özüm də;
Deyirəm: – ondan gözəl
yoxdur mənim gözümdə!..

Həsəd dolu baxışlar
gətirir təbə qışlar...

Dinir başqa birisi:
– Mən mələyin yanında
kimdir o “su pərisi”?!

Ad-sanı yox, çini yox,
Elə cavan sinni yox...
Deyirəm: – saf qəlbı var,
Paxıllığı, kini yox...

Biri deyir: – o qızın
nəyi laylqdir şeirə?
Ağlını başdan alıb,
Bələyib səni sehrə...
Qəlbini odlayıbdır.
Səni ofsuna tutub
yəqin cadulayıbdır?!.

Bu nə eyhamdır, Allah,
Kükrər “ilham”dır, Allah!..

Soruşur biri: – Şair,
Kimi o “gül” bildiyin
Ümidində bitirib,
Xəyalından “öldüyün”?
Deyirəm: – onunla mən –
qoşa ulduz, qoşa dan...
Yox varlığı bir yana,
Onun gül həsrətidir
Məni məğrur yaşadan!..

...Həyat əzəldən belə –
Görən vurulur gülə...
Ləçək suallı gullər
Tapsın cavab gülzarı;
Güldən xalı könüllər
Etsin yara güzəri.
Sevgidən gül qoxuyan
gül gözəllik var olsun.
Güllər bəhsə içində,
Bəhsin nəfsi içində
şəirə gül çin toxuyan
olsun...

09.10.2019.

SEVGİ – NAĞIL GECƏSİ...

Bir yad axşam nağılında tanışdıq ;
Piçıl-piçıl “Min bir gecə” danışdıq...
Bir gecənin nağılında qaranlıq,
Bir nağılin gecəsində dan, işıq.

Duyğuların çəhlimində yaz oldu,
Yaz ömrü də sevinc qədər az oldu...
Kövrək fidan qələmələr əliylə
Xatırəmiz çiçək-ciçək yazıldı...

Dodağında tumurcuq söz çatladı,
Həsrət zoru bizi əyib qatladı.
Vüsələmiz qəfil düşdü müşkülə,
Biz piyada, diləyimiz atlidi.

Sevgi-ümman, hər zərrəsi— bir ləpə,
Gah od ələr, gah su çilər o, təbə.
Qibləsinə üz tutmağa özür az,
Həm şəfadır, həm ziyarət o KƏBƏ...

Al təmkindir Ay səmtində hər ulduz,
Al yaranın qan göynəyi bir al üz...
Səbrimizin soyuğunda qızındıq ;
Bu nə sevda, bu nə alov, bu nə buz?!

Macal dəni yel ağızında sovurduq,
Başaq ömrü dərd xırmana qovurduq...
Necə uzun olsa belə eşq yolu,
Sanki bir an, bir nəfəs, bir hovurdu.

Can oduna sumu səpdik, sona, biz?!
Fələk desin, neyləmişdik ona biz?!
Əbədiyə qurduğumuz sarayı
Kərpic-kərpic qurban verdik ana biz!..

Nağıl açdıq, nağıl bitdi – demədin,
Nələr tapdıq... nələr itdi – demədin!?.
O nağıla göydən düşən üç alma
Bir sənin, bir mənim, bir də ümidin...

Nağıl dünya qalsın nağıl kimi də,
Bu da sevgi nağılıydı ümidi...

BİR DƏ GÖZLƏRİMƏ BAXA O GÖZLƏR

O idi hər anım, hər vaxt, hər gahım,
Görəsən, hardadır çəkdiyim ahım!?
Dilək eşidənsən sən ki, ALLAHIM –
Bir də gözlərimə baxa o gözlər!..

Bəyaz çöhrəsindən Ay alı getmir,
Yaş da yanağını oyalyı, getmir,
Gözümdən gözünün xəyalı getmir,
Bir də gözlərimə baxa o gözlər.

Necə bilməmişəm, zənnimmi azmış!? –
O, mənim qışımın içində yazmış!..
Min yol baxışına baxmağım azmış...
Bir də gözlərimə baxa o gözlər.

O əlim yetməzə dözüm ki çatmaz,
Üstə su çılənən közüm ki çatmaz,
Ondan göz olmağa gözüm ki çatmaz,
Bir də gözlərimə baxa o gözlər.

Batam qarasında, itəm ağında,
Zirvə nisgiliyəm sitəm dağında,

Gözümün dünənə baxan çağında
Bir də gözlərimə baxa o gözlər.

Ancaq elə baxa o qəlb hədəfə,
Görə sanki baxır dürrə, sədəfə...
Duya ki, özgəyə baxmam bir dəfə,
Bir də gözlərimə baxa o gözlər.

Qorxuram ərkimin görkü pozula –
Arzum röya kimi tərsə yozula...
Gözündə gözümə səngər qazıla...
Bir də gözlərimə baxa o gözlər.

Bu sevda bir çiçək ömrüydü–gərək,
Pak duamız idi RƏBBİN lütfü tək.
Axı nə yatdıq ki, nə yuxu görək!?
Bir də gözlərimə baxa o gözlər.

Həsrət yollarıma çıxmır–çıxmasın,
Könlümü yandırıb –yaxmir, yaxmasın,
Bu üzgün halıma baxmir–baxmasın,
Təki gözlərimə baxa o gözlər,
Bir də gözlərimə baxa o gözlər.

SƏN HARDAN BİLƏSƏN?

*Söz: Yusif Nəğməkar
Musiqi: Arif Səlimov*

Bir sevən ürəyi duymamışansa,
Sən hardan biləsən nədir məhəbbət?!
Eşqini aləmə yaymamışansa
Sən hardan biləsən nədir məhəbbət?!

Hələ parlaq üzlər gözəllik deyil,
Təkcə qaşlar, gözlər gözəllik deyil,
Gəlişi gözəl sözlər gözəllik deyil,
Sən hardan biləsən nədir məhəbbət?!

Səni qınamırıram, bal arısı tək
Nə çəmən görmüsən, nə də ki pətək.
Hey dibçək gülü tək çöl həsrəti çek
Sən hardan biləsən nədir məhəbbət?!

Tuş gəlmədin həsrət tətiyinə sən,
Nisgili bükmədin ətəyinə sən,
Ağıilar demədin itiyinə sən
Sən hardan biləsən nədir məhəbbət?!

Yuvası deyilsə bəbəklər selin,
Qəlbinin oduyla ötmürsə dilin,
Hər gün dualara qalxmasa əlin
Sən hardan biləsən nədir məhəbbət?!

BİZ QOVUŞMADIQ

Həsrət çeşid-çeşid, dərd löyün-löyün,
Min il açılmadı bu sərr, bu düyü...
Dənizlər qoynunda şıltaq, ərköyün
Ləpələr qovuşdu, biz qovuşmadıq.

Zirvələr əl verdi dumanlı-sisli,
Dərə badələrə sellər süzüldü,
Düzənlər köksündə umu-küsülü
Təpələr tutuşdu, biz qovuşmadıq.

Uçurulan özül binaya döndü
Göldə ətcəqanad sonaya döndü,
Atılan uşaq da anaya döndü;
Körpələr yovuşdu, biz qovuşmadıq.

Bir səmtə uçmadıq uçaq olmağa,
Can atdıq isti bir qucaq olmağa.
Çölün soyuğunda ocaq olmağa
Çırılırlar tutuşdu, biz qovuşmadıq.

Qəm nəhri öyrətdi üzməyi belə,
Bulud göz yaşıyla, külək ah ilə.
Bərələr bənd oldu iki sahilə,
Körpülər tutuşdu, biz qovuşmadıq.

Dedik bu, taledi, belə yazdı,
Qışlar çovğunladı, yaz ayazdı.
Buzlar da əriyib yargınlar qazdı,
Soyuqlar sovuşdu, biz qovuşmadıq.

2018.

DÖNƏN SEVDALAR

Dilsiz danışardıq qəlbin diliylə,
Dünya əlvan idi – gah qara, gah ağı.
Sənə bağlanmışdım eşqin əliylə,
Yaman düyüն düşüb, açılmır o bağ.

Qismət iqlimində bəxt dona bilmış...
İsti yox, soyuq yox, havamız ilıq...
Onda bir can idik, qəm indi bölmüş,
Mən həsrət olmuşam, sənsə ayrılıq.

Göz yaşım kəsmədi dərdin yolunu,
Yanaqdan süzülən su küt olurmuş...
Hönkürüb səslədim əlac ulunu,
Harayın son sözü sükut olurmuş...

Sev sükut qürubun, səsin sev danın,
Dilsiz baxışların dinməyi varmış...
Soyuqluq duyanda köçən sevdanın
Durna qatarı tək dönməyi varmış...

Baş-başa verilən günlər sovuşdu,
Ayaq basdığımız iz də yox daha.
Bizim gözümüzdə hamı qovuşdu,
Hamının gözündə biz də yox daha.

Kövrək vağzalların çalınan fiti
Hicran qatarının açdı yolunu.
Hara yola saldıq onda fürsəti
Bağlayıb sevginin biz əl-qolunu?

Üstündən payızlar ötdü ümidin,
Güman da, xəyal da xəzələ döndü.
O vaxt necə dolu sevdalı idim!
Yenə də nisgilim əzələ döndü...

2018.

AZADLIQ ƏSİRLİYİ

Qəlbimdən sökülür səhərlər o dan;
Bu, səma sirridir, tapa bilmirəm.
Eşqim surətimdir, kölgəmdir, ondan
Özüm əsil olub, qopa bilmirəm.

Məhrəm baxışların nələr nəql edir;
Bitib-tükənməzdir sevda nağılin.
Günəşli gülüşün aləm isidir;
Hökmündə qalıram ürəklə ağlin.

Üstümə yeriyən hicran dağıdır;
Qədəmi sinəmi həsir eləyib.
Sevgim ürəyimin azadlığıdır,
Məni azadlığım əsir eləyib...

2019.

SƏMA ELƏ SƏMADIR

Gecə-gündüz seyrindən əl üzmərəm,
Bir sevdalı Səma elə Səmadır.
Tufanından, gürşadından bezmərəm,
Nur sevdalı Səma elə Səmadır.

Eşqi ümman, mən olmuşam qəvvası,
Qəfəsimdir qəmi, cövrü, nəvası,
Nəfəsimdir ərş-i-əla havası,
Hər sevdalı Səma elə Səmadır.

Bənzəri var xəyala, həm bəşərə,
Şah mövzudur hər dastana, şeirə.
Tanrı yığa mələkləri bir yerə,
Sırr sevdalı Səma elə Səmadır.

Başım üstdə günəşimdir yanası,
Özgə nə var, könlüm onu anası?!
Gül...ü, var...ı göy qurşağı, hamısı;
Zər sevdalı Səma elə Səmadır.

Ey Nəğməkar, təbi ərşə yay, olsun,
Bulud olsun, ulduz olsun, Ay olsun.
Mən ki Yerəm, yerinə kim tay olsun;
Yer sevdalı Səma elə Səmadır.

2019.

GEDİRSƏN...

Tez gedirsən bu şəhərdən,
Axı nə duyub gedirsən?!
Axşamım düşüb səhərdən,
Vüsaldan doyub gedirsən?!

Dözüm – dirim; çatları yox,
Yozum dərin; qatları yox,
Günləri, saatları yox,
Anları sayıb gedirsən.

Çəkdiyim qəm sürəyimdir,
Olacağım, görəyimdir.
Sənə bağlı ürəyimdir,
Onu da oyub gedirsən...

Üz tutduğun kəsini de,
Müəmmalar dəsini de...
Kim səsləmiş səsini, de?
Nə səsə uyub gedirsən?..

Sənsən meylim ədasında;
Mənəm həsrət adasında...
Qəlbim qəlbin odasında,
Qəlbimi qoyub gedirsən?!

GƏLİRSƏN...

Təb qatarım, qatardasan;
Xoş gəlib, səfa gəlirsən!
Gözlərim yolda, hardasan?
Rahat, ya cəfa gəlirsən?

Nə var, nə yox o yerlərdə?
Nə gəzirsən şeirlərdə?!
Söz dəyər, yubanma bir də,
Göstərib vəfa, gəlirsən.

Canda od qala – mənimdir,
Çəkdiyim nala mənimdir,
Sən adda bəla mənimdir...
Dərdimə dəva gəlirsən?!

Gül...lə səmanı dirəklə,
Dirəksiz nə var – tərk elə,
Ürəyində nə ürəklə,
Başda nə qafa gəlirsən?

Günüm, gecəmdən itmisən,
Danüzlə kəndə yetmisən...
Yaman insafsız getmisən,
Bəlkə insafa gəlirsən?!

2019.

İSTƏSƏN DÖYÜNÜM...

Məndən qaçıb getdin ağrıma sarı,
Sənsiz can ağrısı üzür canımı.
Saçının üyü tək bənizin sarı,
Yoxluğun sarılıb əziz canımı.

Qeybə çəkilibdir gülün ətri də,
Səmaya baş çəkən dağlığım hanı?!
Tutdun sol əlinlə eşqi, xətri də,
“Sağ ol” da söylədin, sağlığım hanı?!

Dözüb soyuğuna gərək yanam ki!..
Neyləyim, sarımın üzü ağ olsun?!
Canım, “can” sözünə möhtac canam ki
Gör necə cansızam, canın sağ olsun?!

Axır, qaçmağın da dayanmayı var,
Demirəm buz olub yolumda dayan.
“Ürəyim” demişdi sənə Nəğməkar;
İstəsən döyünüm, solumda dayan.

2019.

ELƏ YANDIR...

Diləyim, ahım, amanım,
Arzum tək bəslənənimsən.
Sən mənim sinə kamanım –
Köksümdə səslənənimsən.

Tənha dinlədiyim o sən
Tənhalıqdan alar məni.
Könlünün oduna əhsən;
Ocağında qalar məni!..

Alovumun səsinə bax;
Yandıran sən, ya kamanım?
Yandır ki, ey “cəza”sı haqq,
Yandırmağından kam alım.

2019.

SEVGİ İTKİNLİYİ

Deyirsən: “xəstəyəm, evdə yatıram”,
Meylindən sağalmaq keçirssə, yatma.
Keçəri silahım sözdür, atıram.
Xahişim – eşitmək, onu yubatma.

Çöldə yaz havası, dur, çəmənə çıx,
Quşların səsinə qoş sədanı da.
Səmanın eyni də gül kimi açıq,
Təbiət alacaq hər qadanı da...

Qalx, qoyma gileylər həddinə enim,
Sanma ürək odum sazaqdır sənə...
Ruhum ki bu qədər sağlamdır, günüm,
Xəstəlik min ağac uzaqdır sənə.

Halsız vücudunla bir araya gəl,
Od vur aramızda həsrət qalaya.
“Qrip” səndən mənə keçsə də əvvəl,
İlkin mən düşmüşəm sevgi bəlaya...

2019.

GÖRÜN, GÖRÜM

- Görün, səni görüm – dedim,
Dedin: – Yuxuda görərsən.
- Saçlarını hörüm – dedim,
Dedin: – Yuxuda görərsən.

Arxanca hey qaçar oldum,
Həsrətinə düçər oldum.
Dedim: – Sənsiz naçar oldum,
Dedin: – Yuxuda görərsən.

Çağırdım, səsə dönəmədin,
Bu sevən kəsə dönəmədin.
İstədim bussə, dönəmədin,
Dedin: – Yuxuda görərsən.

Nəğməkar, qəmə bürünmə,
Qərarımı da vermişəm.
Gözəl, sən də heç görünmə,
Səni yuxuda görmüşəm...

2019.

SƏNİN ÖYRƏTDİYİN

Bir səma ulduzum, bir dünya sevgim,
Köksümdə alışan gur ocaqmışan?!
A həqiqət eşqim, a röya sevgim,
Sənsiz nə çəkirəm – duyacaqmışan?!

Sanki daşdan çıxır könül işimiz;
Hər addım öündə qaya, daş durur...
Üç gündən, beş gündən bir görüşümüz
Vulkan tək püskürüb, səbrim daşdırır.

Sən gəlsən, elə bil dürr-incim gəlir,
Gəlişin təbimi nə şux gətirir!
Gündüzlər gəlirsən – sevincim gəlir,
Gecələr gəlişin işiq gətirir.

Sənsiz varlığında arama dözüm;
Sevmək – qəlbin atəş, qor əyyamıdır.
Hansi gün görməsəm səni, əzizim,
O gün gözlərimin kor əyyamıdır.

Aqil öz işində, qəlbin öz yeri
Gözləmək səbrimə sancılan oxdur...
Titrəyib yazsaq da min sevgi şeiri,
Niyə vuruluruq – cavabı yoxdur...

Elə – döz – deyirsən, hardadır o tab?!

Təsəlli məktəbi eşqin tərsidir.

Mənim oxuduğum “Sən” adlı kitab,
Sənin öyrətdiyin həsrət dərsidir...

NEYLƏYİM?! (Nəğmə)

*Söz: Yusif Nəğməkar
Musiqi: Fərid Bayramlı*

Ürəyini gözlərindən oxudum;
Ürəyinə toxunmadım, neyləyim?!
Sevgimizdən əlvan çələng toxudum,
Dildən-dilə düşdü adım, neyləyim?!

Biri dedi: – Sevən aşiq dəlidir,
Biri dedi: – O, duyğular selidir.
Əsil sevgi tanrıımızın dilidir,
Xəbər tutdu dostum-yadım, neyləyim?!

Dəyişdirdin gözümdə bu dünyani,
Bilmədim ki, ömür, zaman, vaxt hanı...
Saf məhəbbət hey ucaldır insanı:
Ucalıqmiş bu inadım, neyləyim?!

YERİN GÖRÜNÜR (N ə ġ m ə)

Söz: Yusif Nəğməkar
Musiqi: Razim Paşayev

Mən hara baxıram, səni görürəm,
Hər zaman yanımda yerin görünür.
Səndən söhbət açır mənə bu aləm;
Hər zaman yanımda yerin görünür.

Sükut içindədir otağım mənim,
Sənsiz buza dönüb ocağım mənim.
Bu yer də, bu göy də olsa həmdəmim,
Hər zaman yanımda yerin görünür.

Könlümün dünyası pərən-pərəndir,
Ruhuma həsrətin odu ələndi.
Bu ev də, eşik də dərdə bələndi,
Hər zaman yanımda yerin görünür.

Axar zaman Araz, ya Kürüm olar,
Yoxluğun sən adlı öz sirrim olar,
Sən olmayan yerdə nə yerim olar?
Hər zaman yanımda yerin görünür.

ÖYÜNMƏ, GÖZƏL...

Öyünmə, gözəl, öyünmə
Kədər aşiqin boludur...
Deyinmə, gözəl, deyinmə;
Sevgi yolu haqq yoludur.

Qəlbin kirayə evin ki,
Qəlp sözdü qönçən, şivin ki...
Öyünmə, gözəl, sevin ki,
Hələ ki canın suludur...

Könül vermə bica yerə
Lovğalığa, təkəbbürə...
Qəsdən rəvac verər şərə
Kim ki nəfsinin quludur.

Səmimiyyət gey əyninə,
Daşürək olub döyünmə.
Öyünmə, gözəl, öyünmə,
Dünya gözəllə doludur...

Təkim olan tək deyilsən,
Ərkim olan ərk deyilsən
Sən əhdində bərk deyilsən,
Mənimsə andım uludur.

2019.

GÖRÜNMÜR

Dərdim gülüstandır, qəmim gülşəndir,
Gül-dəstə dərimdə gülüm görünmür...
Bəlkə aralıqda dumandır, çəndir;
Azıbdır... gövhərim, ləlim görünmür.

Səma buludumdur həsrət köçümdə,
Təsəlli çeşməsi verin, içim də...
Elə hönkürürəm səsim içimdə,
Bəsirət gözümdə selim görünmür...

Mən əməl dilədim, söz sevməmişəm,
Sən deyən “darixma”, “döz”... sevməmişəm...
Bəlkə də vaxtında düz sevməmişəm...
Düzmü, günüm, ayım, ilim görünmür?!

Çoxu cəllad imiş çox gözəllərin...
Hökmü var, insafi yox gözəllərin...
Qəsdı öldürməkdir şüx gözəllərin;
Dirim diri deyil, ölüm görünmür...

Bir müjdə qanad ver, mən uça bilim,
Sevgi hədəfimi ən uca bilim...

Bilgim nəmənədir baş aça bilim?!.
Bilməyim görünmür, bilim, görünmür...

Ələmim satılmır bazarlar içrə,
Qələmim olursan yazarlar içrə...
Qürurum çəkdiyi hasarlar içrə
Cana “can” söyləyən dilim görünmür.

Başıma od səpir o sən uzaqlıq,
Çəkən peşmanlıqdır; o da – üzəqliq...
Elə yan durursan – üstünə sağlıq! –
Elə yandırırsan, külüm görünmür!..

06.09.2019.

YOXDUR SƏNİN YOXLUĞUN...

Örtdüm yuxum üstə ümid yorğanı,
Yastıq-qəm çadırı başımın altda...
Sən-dəniz, gümanım – sahil yarganı,
Gözüm – “yağış” gölü qasımin altda...

Bu həsrət bağımı barlandırmışan,
Fikir torpağında solan süsənim...
Gor məni sən necə varlandırmışan:
Sən adlı yoxum var, yox adlı sənim!

...Dərd qurd tək yol tapdı örüşümüzə,
Özümüz becərən, özümüz əkəc...
Bilmədik hər ülvi görüşümüzə
Ayrılıq bacadan boylanacaq kəc...

Çarələr axtardıq biz biçarəyə
könlər aclığını doyurmaq üçün.
Bimürvət ayrılıq girdi araya
iki canbir qəlbi ayırmaq üçün...

İllər xəyal kimi gəlib ötsə də,
Bir an sənsizliyə vermədim yaxa.
Ən yaxın Yer üstə yerin “itsə” də,
Əlim uzalıdır ən uzaq yoxa...

Dilində “sən” gəzir xatirələrin,
Sənə bədr Ayın təni deyirlər.
Hər yanda söhbətin, hər sözdə yerin,
Rəbbən əta butam səni deyirlər...

İstəsən, bulud tək göylərə çəkil,
Hər ilim, hər ayım, hər günümdəsən.
Şəklinə baxmırıam, yoxluqdur şəkil,
Bəs necə yoxsan ki, gözönümdəsən?!

Məni çox üzütdü bu həsrət-sazaq!..
Yenə buz qəlbində kaş yaşayam ki!..
Varkən, varlığından düşsəm də uzaq,
Yoxsan, yoxluğunla baş-başayam ki!..

GÜLNAR ƏFSANƏSİ

Nar, gülü sevdiyindən
Girdi onun qəlbinə.
Dedi – burda yanım mən,
Ah, gözəlin qəlbini nə!..

Nar gülü dilə tutdu,
Gül narı gülə tutdu...
Gülün ətrini duyub,
Nar odunu unutdu...

O düşündü: vüsala
Bu necə yetişikdir?!
Bəlkə elə o gündən
Gül və nar bitişikdir.

Eşq – könlün diriliyi;
Əbədi var kimidir.
Yerin, göyün birliyi
Elə gül, nar kimidir.

Hikmətə bax, nar olan
Gülə yar olmalıdır.
Harda sevgi bağlı var,
Orda nar olmalıdır!..

SEVGİ MƏBƏDİ

Sevgim – sevincim, ahım,
Hər gündüz, hər gecə
İç-içə hücrələrində
dualar doğulan
məbədim, ibadətgahım.
Səmtində cahillər –
qaçarı, qovarı...
Arıflərdi zəvvarı.
Qəlb evimdə
Kərpic-kərpic
sayələnib,
Pak səmada səmaviləşib,
ayələnib.
Nə unudulub yanılısı,
Nə danılası.
Nə qaçılası,
Nə uçulası.
Bütün saflıqların
Bəsirət mabədi,
Haqlıqların məbədi –
Qeybdən – qəfləti bir məqam
və
anda əbədi...

YOLUNA BAŞ QOYDUM...

Yoluna baş qoydum, baş yoluñ oldu,
Ayaq basdığımdan daş yolum oldu.
Bilməm olacağım, ya olum oldu,
oldu, oldu, oldu, olmuşam indi.

Bu gün yaxşı olsa, sabahım əla,
Əladan nə zaval əhli-əyala?!
Başım baş içində şirin xəyala
daldı, daldı, daldı, dalmışam indi.

Qayğı şələsini atıb belimdən,
Lənətlər eşitdim eşqin dilindən...
Huşumu başımdan, ərki əlimdən
aldi, aldı, aldı, olmuşam indi.

Nəğməkar alnıñı Yaradan yazıb,
Sevda qələminə daha nə qəzəb?!
Bu yolda çəkdiyim hər acı əzab
baldı, baldı, baldı, balmışam indi...

2017.

BİTƏM KÖLGƏN DÜŞƏN YERDƏ

Məni, gəl, səsləmə hər dəm.
Dərd sinəmi deşən yerdə...
Yüküm – fikir, ünvanım – qəm,
Nə işim var o şən yerdə?!

Ötdün ruhuna sakinlə,
Qərar verdin qəlb hakimlə...
Göylərə qalxdım sevgimlə,
Həsrətimlə üzən yerdə.

Sən sırr-kitab, mənə əyan...
Necə səni oxumayam?!
Mən bir sevgi toxumuyam,
Bitəm kölgən düşən yerdə.

Orda varlığım öyülər.
Günəş sayənə əyilər.
O zaman Nəğməkar söylər:
– Yerim ən möhtəşəm yerdə!..

SON “QARĞIŞ”

Sənsizəm, sirdaşam dərdə, dözümə,
Bilmirəm payızdır, ya qış fəslidir.
Gəl, bulud saçını dağıt üzümə;
Onsuz, gözlərimin yağış fəslidir...

Çıxmışam sinəmdə sinə dağıma,
Qəm dağ zirvəsində çən axtarıram.
Hardasan, adını basıb bağrıma
Həsrət dumanında sən axtarıram?!.

Yaxşını yamandan özün ayrı da;
Bu dəfə qarana söylənim: – əhsən!
Gözümə dəymirsən çöldə, bayırda,
Könlüm aynasında gördüyüm sənsən.

Yoxluğun canımı cana doyurub,
“Yox”um yox başıma qaxılarımı...
Yuxumu gözümdən necə ayırıb
Özünü qoymusan yuxularıma?!.

Xəyalın huşumu alır başımdan,
Dolanır, ruhumu tənsiz qoymasın.
Gəl, öncə agah ol son “qarğışım”dan:
Allah bölüb yarı, cəmsiz qoymasın –
Yarı Nəgməkarı sənsiz qoymasın!..

28.10.2019.

AYRILIQ SEVGİSİ

Bu həsrət – bu sarılıq...
De atəşə qalanma.
Səni sevdim, ayrılıq,
Məndən ayrı dolanma.

Acını dadan dilim
Ətrindən busə aldı.
Anana qurban olum-
Səni doğan vüsaldı!

Sənli xatirələrim
Sənsizlikdən böyükdür.
Varlığın – təzə şeirim,
Yoxluğun köhnə yükdür...

Yolun tikan bitirən,
Sevincinlə qəmimsən.
Sən uzaqlıq gətirən
Ən yaxın həmdəmimsən.

Daha gəlməz arıma
Sübh xoş duran ayrılıq.
Məni xəyallarımı
Qovuşdurən ayrılıq!..

SƏNDƏN ÖZGƏSİNİ SEVƏ BİLMİRƏM

Qəlbimin yarası düyün-düyündür,
Allah, bu göynərti sönməzmi bir dəm?!
Bilmirəm gücümüzdür, gücsüzlüyümdür –
Səndən özgəsini sevə bilmirəm.

Ağ kağızım oldu açılan səhər,
Ona göz yaşımla adını yazdım.
Eşqimlə bacara bilsəydim əgər
Heç səni bu qədər arzulamazdım.

Demirəm ayrılıq belimi qırdı,
Demirəm nahaqdan eşqinə düşdüm.
Yaxşı ki, yamanlar bizi ayırdı,
Yaxşı ki, hicrinlə hər an görüşdüm.

Dirilik tapırmış ağrıyan, yanın,
Cəfası şəfaymış qəmin, qüssənin.
Yenidən doğula bilsəydim, inan
Təzədən oduna yanardım sənin!..

Mənimçün dünyada başqa çiçək yox...
Qeyri gözəllərin gözəlliyi kəm...
Mənimçün ayrı haqq, ayrı gerçek yox,
Səndən özgəsini sevə bilmirəm.

Sən od buludumsan, nurunu ələ,
Çısginin özgədi, sisin özgədi.
Əlini uzatma başqa bir ələ,
Əlimdən tut deyən səsin özgədir.

Həsrət duman qalxır bu dağ sinəmdən,
Qəminlə güclüyəm, xoşbəxtəm, nə qəm?!
Allahım, onunçün sevirəm ki, mən,
Səndən özgəsini sevə bilmirəm.

***

Darıxdığın zamançün
Saatımı
ürəyinin çarpma tezliyinə
qurmuşam;
O sevgi mənbəyindən
Su tək axan səsinin
mənsəbində durmuşam...

BAĞIŞLANMAĞA GƏLSƏN...

Nə etdin,
Niyə getdin?
Yeqin özün bilirsən?
O yalan getməyini
Bəlkə düzün bilirsən?..

Yaxınlıq gendə deyil,
Gah görməz olduq, gah kar.
Təqsir tək səndə deyil,
Hər ikimiz günahkar...

Durma yol ayrıcında,
Tərəddüd sirdaşınla.
Peşmansan dil ucunda
O isti göz yaşınla.

Çapdıq həsrət yolunda
Eyni qürur köhləni.
Tutub inad yalından
Təzələmə “köhnəni”...

Bağışlanmağa gəlsən,
Elə gəl alqışlayım;
Əvvəl məni bağışla,
Sonra mən bağışlayım.

QALIB

Yarım oydu,
budur yarım...
Gözüm yola dikili qalıb...
Qətiyyətim, son qərarım
Bir qəlbimdə ikili qalıb.

Saf duygumuz eşq ərkiydi,
Qəlbdən-qəlbə bir körpüdü.
O sevdamız çox körpəydi,
Sürünüb, iməkli qalıb...

Olanlar bir arxdı axıb,
Arxamızca baxdı, baxıb,
“Üç”, “yeddi”, həm “qırx”ı çıxıb,
On dönəmə tək ili qalıb.

Bu həsrət heç öyülməyib,
Yazılmayıb, deyilməyib.
Cismim hələ əyilməyib,
Ümid belim bükülü qalıb.

Məhrəm idik damar-qan tək,
O səadət ötdü an tək.
Dünyadan köçmüş insan tək
Özü yoxdur, şəkli qalıb...

İNDİ Kİ, GEDİRSƏN...

İnad köhləninə minmisən daha,
Əlindən üzülür əlim, ay gözəl!
Qoy sənə son sözüm qalsın sabaha;
Sabah açılacaq dilim, ay gözəl!

İndi ki, gedirsən, qaçma özündən,
Başına gül-çiçək səpim, sonra get.
Mənə qəzəb dolu baxan gözündən,
Dayan, bircə dəfə öpüm, sonra get.

Nitqim tutulduqca ölümsəmişəm,
Kaş can söyləyəydi dilimsə barı.
Axı gülüşünlə gülümsəmişəm,
Dayan, getməmişdən gülümsə, barı!

İndi ki, gedirsən, heç danışma da,
Sevən çağlarında susduğun kimi.
Özgə bir müsibət gəzmə dünyada,
Köksümə bu dağı basdığın kimi...

Uca gördüyüünü öyə bilmirsən,
Sanma, insanların şahanəsi çox...
Sevib gəldiyini deyə bilmirsən,
Ancaq getməyinin bəhanəsi çox...

Ayrılıq yolunda çən ol, ya duman,
Özünlə illərin dadını apar.
İndi ki, gedirsən, hər saat, hər an
Dilimdə dolaşan adını apar.

Bu tale yolunu Tanrıımız yazmış,
Dönmürsən, geriyə dönür xəyalım;
Səni yad gözlərdən qorumaq azmiş,
Get ki, həsrətinə keşikçi qalım...

ŞİRİN, “SOYUQ” VÜSALIN

Necə də əlləri soyuq imişsən;
Toxunub, ah çəkdir,
aha nəm oldu.

Tutdum ixtiyarsız əllərini mən,
Onları isitmək bəhanəm oldu...

Şənimə od vurdu zərif, soyuq əl;
Aradım bu sirrin həqiqətini.
Dedin: – Ona baxma, hər şeydən əvvəl
Duya bil könlümün hərarətini.

Təbiət qəlbləri azad yaradıb;
Ülfəti doğmadır yad gözəllərin.
Dünyanın özünü təzad yaradıb;
Əli soyuq olur od gözəllərin.

Əl-ələ – bu anlar yoxsa yuxudur?
“Yuxu”da əriyən can-şəhdi – axşam...
Yandırıb üzüdən sevgi qorxudur,
Soyuqkən yandıran əllər – ehtışam...

Sənə baxışlarım – Gül... tərim – dedi,
Göz qoydum gözünün bulaqlarına.

Dilim deməyəni əllərim dedi
Sənin əllərinin qulaqlarına...

Qara gecələrə ağladı məni
Əlindən ruhuna hopan əllərim.
“Soyuq” vüsalına bağladı məni
Həsrət atəşindən qopan əllərim.

2019.

SANMA İTİRMİŞƏM SƏNİ

O itginin buludundan
ardınca yağan gözümdə
Nəmə bürünmüş
Şəkli qalib küsməyinin,
Mənim boyat
Gülüşümə qəzəblənib əsməyinin.
Söhbətinin
bir xəfifcə səsi qalib
Damçı-damçı,
Çıskın-çıskın sisi qalib...
Şəklinin seyrini daddım,
Sənə ki, göz yummadım,
Göz yumduğum gecələrdə
Yuxumda görmüşəm səni
Ərşə çəkilən çımirin
əksini bu göz kətana
görəsən sevgimi çəkdilə?!
İlahi, nə görəcəkdi
Gəl ki, gözə gəlməyəsən;
Qəlbimdə saxlamaq üçün
Tutub gözə gətirmişəm səni;
Sanma itirmişəm səni.
Bir vaxt varım-yoxumuydun,
Bir ovuc gül toxumuydun
Qoxubilmə yaddaşima

Səpib, bitirmişəm səni;
Sanma itirmişəm səni.
Əlin qopsa da əlimdən
Adın düşməyib dilimdən.
Xəyalimdakı hənirin-
Eynən telefondakı sən.
Dolmuş yaddaş kartındakı
Səsli yazı kimisən,
Qulaq xəbərlərimin
Əks-sədalar cəmisən.
Bu həyat ekranında
qoşa görüntümüzə
Tanrıının qələmilə
yazılmış titrmisən?!
Mən tapan – doğma əksin,
Sən niyə itirmisən?!
İtirsək də ayrılıqda
birik həm sən, həm mən... həm...
Necə deyək həm... sizkdir?!
Səndən mənə götürdüyüm,
Sonra məndə itirdiyim
Sənsizlikdir –
Sanma itirmişəm səni.
Mən özüm səndə itmişəm;
İtib, murada yetmişəm!..

TAYQA GÖZƏLİNƏ

Nə elə nazın var, nə də ki, duzun,
Baxışın bağrimin başında yara.
Raziyam, bir şirin sözümlə qızın,
Təki yat, sən məni qoyma avara.

Nəfəsim odundan aralı dayan,
Sanki ürəyimin qəm-yası düşüb.
Bu gecə mən sənə yaxın durmaram,
Adıma kişilik imzası düşüb.

Bu gecə mən sənə yaxın durmaram,
Uzaq yollarıma çən enə bilər.
Mənim xəyalıma bürünüb yatan
Sevgilim yuxudan diksinə bilər.

Sanma cənubluyam, odluyam hər an,
Dayan, qəzəbimi öpə bilməzsən.
Həsrətim o qədər güclüdür, inan,
Yel olub yanından ötə bilməzsən!

Yəqin gözlərimin qara közündən
Qəlbinin qığılçım təmənnası var.
Gözüm uzaqlara baxır, baxma sən,
Könülsüz tikənin min əmması var...

Demə ki, otaqda bir mənəm, bir sən,
İtir o gümanı sən ilim-ilim...
Niyə mən görəni görə bilmirsən?!
Axı, mənimlədir mənim sevgilim!..

Ruhumda elimin, obamın ətri,
Çox da ki, burda qu balıncım da var;
Bil ki, aramızqa qoymaqdan ötrü
Nəfsimdən kəsərli qılıncım da var!..

Bu gecə mən sənə yaxın durmaram;
Yüz işvən söndürməz bircə ahımı.
Bağışla, ay gözəl, bağışlamasan,
Allah bağışlasın bu “günahımı”.

QƏRİBƏM

Əllərimi daş qəlbinə sürtməyə
Könül qıran can daşında qəribəm.
Qara ulduz gözlərini örtməyə
Bulud olan göz yanında qəribəm.

Bu ayrılıq arısından bal əmdim,
Arındıqca nisgilinə bələndim.
Mən özümü iki yerə böləndim,
İndi təklik ağuşunda qəribəm.

Ceyran gözün – baxışımın qəfəsi,
Qara saçın – gecəmin qiyafəsi.
Yaşıl yazdı vüsalının nəfəsi,
Həsrətinin ağ qışında qəribəm.

Atəşimi ərit görüm nəvada,
Bizi tapan dərdə tapaq dəva da...
Qərib durma sən olmusan havada,
Məndən uçdun, uçuşunda qəribəm.

Gülşənimdin, necə axar-baxardın!
Ömür yolun Günəş kimi yaxardın,
Nəğməkarı sən daqlara çıxardın;
Bu dağımla dağ başında qəribəm.

UNUT Kİ...

Unut

gözündən gələn gördüklərini -
Damlası işildayan köz yaşlarını;
bəbəklərində ürəyini soyudacaq su yanmasın.

Unut

duzlu və buzlu göz yaşlarını -
Xatırələr göynəyib islanmasın...

Gülüşlərini buxovlayan

mübhəm ağrılarını unut -
yarı yarımayan yaralarını gizlədən
qürur sarğılarını unut.

Sənli günlərini

özünə haram edənləri,
Sənsizliyini bayram edənləri
unut.

Töküb ətəyindən daşı
bilgisayar sayağı sil yaddaşı.

Unut hər şeyi

yanlışlarının cəmi kimi.

Dilək dirəklərinə söykənib

arzularını uçuran

qanadlı xəyallarının -
sahilindən boylandığın
fırtınaların itirdiyi

gəmi kimi.
Unut keçəri keçənləri,
Səbrini biçənləri
qurama yaxılar kimi.
Ya yadda qalmayan
yalan yuxular kimi.
Yaddaşın bu yaşında
həyatla savaşında
düşünmə udulmusan,
Unut ki, unudulmusan...

BƏS...

Sənsiz gəzdim o yerləri...
Gəzişimlə ot əzildi.
Gül-çiçəyi ayaqladım,
Yerə girdi.
De, bəs nədən
o izləri, cığırları
tapdalayıb keçəndə mən
çiçəkdən də kövrək olan
xatirələr məhv olmurdu,
göyərirdi?!

İSTƏMƏZ KÖNLÜM

Hər səslənib güləndə sən,
Səs salmaq istəməz könlüm.
Qəlb açılar gülüşündən,
Heç solmaq istəməz könlüm.

Yanmış bağırm, yeri küldü,
Gül önungdə bel büküldü.
Həm boşalmağı müşküldü,
Həm dolmaq istəməz könlüm.

Sevdan atəşdir başımda,
Yandım bu eşqin qışında.
Gah olmaq istər qarşında,
Gah olmaq istəməz könlüm.

Dürrün, ləlin ola bilsəm,
Dur gəl, yolun ola bilsəm...
Sənin qulun ola bilsəm,
Şah olmaq istəməz könlüm.

SOYUQ DİNSƏN...

Əlimi soyutma könül işimdən,
Buzlaq ürəyində gərdiş eləmə.
Sırsıra qoparıb öz keçmişindən
Çağdaş sərinliyə vərdiş eləmə...

Güman axşamısan, dilək danısan,
Köçündən saxla buz karvanələri.
Şamları don tutmuş dərd şamdanısan,
Başından atmışan pərvanələri...

Soyuq din, qulağım heç nə eşitməz,
Bir isti piçiltin nəsə andırar...
Sənin hərarətin məni üzütməz,
Mənim soyuqluğum səni yandırar...

KİŞİLƏR ALDANIR GÖZ YAŞLARINA

Məni göz yaşınla çasdırma belə,
Kişilər aldanır göz yaşlarına.
Ağlaya-ağlaya söz demə bir də,
Yaraşmaz o titrək söz yaşlarına –
Kişilər aldanır göz yaşlarına.

Ağla, bu dərdlərin yüzünü ağla,
Amma doğru-dürüst özünü ağla,
Madam ağlayırsan, düzünü ağla,
Qoy mən də inanım düz yaşlarına –
Kişilər aldanır göz yaşlarına.

Gürşadlar dağları bürüyən kimi,
Sellər qayaları kürüyən kimi,
Uşaq oyunçağa kiriyən kimi,
Uyusun bu dərə, düz yaşlarına –
Kişilər aldanır göz yaşlarına.

Kövrək anlarında kiməm sənə mən?!
Üzümü söykəyim bəlkə yenə mən
Duzsuz qəmlərini dada gətirən
Yanaqdan süzülən duz yaşlarına?! –
Kişilər aldanır göz yaşlarına.

Həsrət yağışında az islanmadın,
Leysanla sönmədi alovun, odun.
Qadına bənzəyən sırlı həyatın
Nəğməkar, dözmüsən, döz yaşlarına –
Kişilər aldanır göz yaşlarına.
Şairlər aldanır göz yaşlarına.

NARLI GECƏ

Baş-başa kölgəmiz düşüb irəli,
Ürək sözümüzdə yatıb bu dünya.
Əlləri şirəli, dili şirəli
Nar şirinliyinə batıb bu dünya.

Duyuram bu gecə dünya başqadır,
Bir gözəl ayrılib bal yuxusundan.
Bu gecə bu kövrək dünya nar dadır,
Məstəm çiçəklərin nar qoxusundan.

Bir həsrət acısı çəkilib dara,
Səfərdən ləngiyib daha duman, çən.
Qarışib nəfəsim ipək saçlara,
Sanki bürünmüştəm nar koluna mən.

Bu kolun behiştlik barı bolsa da,
Hopub qoşa nara payızın ətri.
Ağ, incə barmaqlar tikan olsa da,
Əziz tutulubdur əlimin xətri...

Ümid qafiyəli bir misra kimi
Deyəsən ömrümdən keçir bu gecə.
Təşnə dodağıyla odlu eşqimi
Ay piyaləsində içir bu gecə.

Gecə bəyazlığı qızılı narsa,
Yarpaq arzularım bələnib oda.
Sevgi səadəti təkcə budursa,
Elə yaşamağa bəsimdir bu da.

BƏNDƏM

...Dodağında bir təbəssüm gülü aça,
Aça dən-dən.

Gül güllənə,
aca dən-dən.

... Gül qadın saf suca ola,
Adı mənim adım kimi
elə iki heca ola,
heca dən-dən.

... Ey Allahım, bəndə düşdüm,
Bəndə endim...

Mən bu yerə
Səndə endim...

Bu, tək gözüm görən deyil,
Könlüm bunca örən deyil...
Sən, həm də ruhumun seyri,
Bir bəndim yox səndən qeyri.
Sənsən mənə yaxın, həmdəm,
Həmd olsun ki, sənə həmdən!

... O füsunkar mələyin də
Yanağına düşən çən dəm...
Xəyalımda yetirdiyin,
Ürəyimdə bitirdiyin
Gülə bəndəm!..

ÖZGƏ ÜNVAN

Həsrət məni sarmış; çəkib üzülüm...
Sən şirin yuxumsan, – xeyrə yozmuşam.
Şəhidin olduğum üçün, gözəlim,
Adını qəlbimə qanla yazmışam!

Yerimsən, göyümsən – deyim haqq üçün,
Ruhum yerlə, göylə döyüşməlidir?!
Səni ürəyimdən çıxarmaq üçün
Mənim qan qrupum dəyişməlidir.

Sənsiz bağlanıbdır bəndlər, bərələr,
Sənsiz küçə, dalan bölünməlidir.
Səni unutmaqçın dağlar, dərələr,
Şəhərlər, kəndlər də silinməlidir.

Sanma, səni yağış, qar unudubdur,
Səmtini dəyişdin küləklərimin...
Sənin cazibəndə qərar tutubdur
Coğrafi məkanı diləklərimin.

... Məni çox arama, o günlər keçib,
Yerimi, yurdumu bilənə əhsən!
Nəğməkar özgə bir ünvana köcüb:
Adı sən, yönü sən, qibləsi sən, sən...

KAİNATIM

Gözlərin ulduzlarıım –
Gecələr baxlığındır.
Od nəfəsin – günəşim –
Başıma “qaxdığını”dır.
Qəlbin – geniş asiman,
Dayanıbdır dirəksiz.
Köksümdə çarpan ümid;
Səma olmur ürəksiz...
Saçın – bulud, görkün – Ay,
Fikrin – başda kələğay.
Qoşa büklülü qolun –
Çarpaz düşüncə yolun...
Ruhun – dibsiz okean –
O ki yaşat, o ki an...
Bəzən Yerin sevinci,
Bəzən göylər qəmisən.
Gah Mars, gah Saturunsan –
Planetlər cəmisən.
Məni bağla əhdinə
Qoy bürünüb şəhdinə
Sevgin nəhrinə batım...
Bir qırıq qəlb komamda
Sən – bütöv kainatım...

OLMASA

Neynirəm kirpiyin oxdur,
Baxışın bıçaq olmasa?!
Qəlbimə sancmağın yoxdur,
Saçların saçaq olmasa.

Ədan adamı bürüyən,
Mənəm od altda çürüyən...
Bir ayağın naz sürüyən,
Biri də qaçaq olmasa...

Gülüşün güllər bitirər,
Görən köksünü ötürər.
Xatırəni kim gətirər,
Xəyalım uçaq olmasa?!

Coşqu verilib qanına,
Bir ömür düşüb anına...
Məni çağırma yanına,
Qolların qucaq olmasa...

SƏNİ İTİRMƏKDƏN YAMAN QORXURAM

Gül qönçəliyini ötürən kimi
Səni itirməkdən yaman qorxuram.
Duman göz görəni itirən kimi
Səni itirməkdən yaman qorxuram.

İtkiyə fırlanır fələyin oxu;
Xəyalda gerçəksən, realda yuxu.
İtirə-itirə tapmışam axı;
Səni itirməkdən yaman qorxuram.

Sevgidən kəsirim, kəmim olmayıb,
Mən oraq tapanda zəmim olmayıb.
Kimə – can – demişəm mənim olmayıb,
Səni itirməkdən yaman qorxuram.

Qorxuram möhnəti məzə biləsən,
O Ayı, o Günü təzə biləsən.
Qorxuram qorxuma dözə biləsən...
Səni itirməkdən yaman qorxuram.

Gözələ göz qoyur könülsüz çoxu,
Gözümdən könlümü indidən oxu...
İtirəndən sonra daha nə qorxu?
Səni itirməkdən yaman qorxuram.

Yatmışan qəlbimə, bir kimsə yatmaz,
Sənsiz havalanam, havam da çatmaz.
Həsrət bəlasına dava da çatmaz;
Səni itirməkdən yaman qorxuram.

Qəlbə yol tapan eşq yol ötən deyil,
Hər yol da yoluma belə tən deyil...
İtirsən, Nəğməkar heç itən deyil,
Səni itirməkdən yaman qorxuram...

“YOX”UN HƏDDİ

“Yox” kəlamın həddi var
Hər niyədə, neçində.
Yaddaşın da rəddi var
Xatirələr köçündə.

Min-min inkar neyləsin
Bir qəlbən razı varsa?!
Qoy o da “yox” söyləsin
Qəsdində nazi varsa...

Yolun da əvvəli tək
Sonuslu sonu olur.
Hissin dəyər ləli tək
Sevgi qanunu olur...

Demirəm dilinlə de,
Təkcə sözlər danışsın.
“Yox”unla, “bəli”nlə de,
Ya bax, gözlər danışsın.

Çaşib da çox deyərsən,
Az nə var – çoxa çıxar.
O qədər “yox” deyərsən,
Varın da yoxa çıxar...

BU ÜRƏK SƏNİN...

Axşamçağını gec sanan,
Axşamımız dan deyilmi?!
Sorğuma qovrulub yanan,
Hər sualım “can” deyilmi?!

Bircə kəlmə cavabın yox,
Nigaranlıq savabın yox...
Ani həsrətə tabın yox,
Qəzəbin ədan deyilmi?!

Sən birsən – iki bilməyən,
Pak adın – ləkə bilməyən...
Nazını çəkə bilməyən
Zavallı nadan deyilmi?!

Elə susma, dinəcəksən,
İnad – Səma – enəcəksən...
Hara getsən, dönəcəksən;
Bu ürək odan deyilmi?!

2019.

GÖTÜRMƏZ Kİ...

Qınağı qonaq eləmə...
Tər oda qonaq götürməz.
Qonağı qınaq eləmə,
Şər əda qınaq götürməz.

Özgələşmə öz yanında,
Qırx sinnində, yüz yanında...
Gizlənmisən göz yanında...
Köz yaşı yanaq götürməz.

Duymayanınla dur qəsdə;
Nə yalvar, nə imdad istə.
Tərs oturma inad üstə –
Bel əyər, çanaq götürməz.

Yabıyla köhlən çapışma,
İtgin, ötgünlə tapışma...
Düz qulpundan üz yapışma,
Qopdusa, qaynaq götürməz.

Kəm gülənə gül göstərmə...
Dodaq qaçıır, dil göstərmə,
Sərçəşməyə lil göstərmə –
Umanın unaq götürməz...

Yuxuya verib qorxunu,
Ayığa açma yuxunu...
Saf – çürük edib çoxunu,
Sındırma, sınaq götürməz.

Niyə sevgin qönçə deyil?!.
Ürək ürəyincə deyil?!.
İNAM dərgahına əyil;
Əylənməyi HAQQ götürməz!..

07.09.2019.

BİR VİDA AXŞAMI

Sığınıb yolun ağına
Gedər qatara çəkildim.
Dönüb səbir dustağına
Gözümdən dara çəkildim.

Məni bir kədər tapacaq –
Birazdan yox olacaqdın.
Sanki yayından qopacaq
itəri ox olacaqdın...

Ya da uçarı quş kimi
əllərin qanad çalası.
Mənsə susubbihuş kimi
heyrət heykəli olası...

Lal sükut sarmış aləmi –
Bu da bir ahla bitəsi.
Ömrün azı–vüsal dəmi,
Çoxu–ayrılıq qıtəsi...

Qəribəşyən təbəssümlə
sağollaşmaq nə ağırmış!..

– Salam söylə–bu son cümle
dilimdən donub çıxarmış...

Tutuşduqca zalım oda
Tüstümü səma eşidir...
Bizi yandırası vida
Bəs niyə məni üzündür?!

Getsən də darıxma barı,
Həsrətdən gül bitirəcəm –
Səni aparan qatarı
çəkib yola gətirəcəm...

17.08.2019.

UZAQLIĞIN AYRILIĞI

Çıxıb getdin,
Dağda nə var?! –
Sinəm dağı qoruq deyil.
Can atdığın o bəyaz qar
Yaramıza sarıq deyil...

Çapdığın köhlən – qan atlar,
Yerin – gül-çiçək fanatlar...
Səni uçuran qanadlar
ayağında çarıq deyil.

Gözümdən iraqsan, iraq;
Sənsiz hanı o nur-çıraq?!
Həsrət-qələm, təbimsə haqq;
Daş inadın varaq deyil.

Hayanın olsun mehrim də,
Uzaq yaxındır sehrimdə...
Sənə yazdığınış şeirim də,
qəm çəkmə, tünd lirik deyil...

Hələ vüsal səyimiz var...
Min cəhdə bir rəyimiz var...

Eşq tək bütöv nəyimiz var?!–
Sevən könül qırıq deyil.

Nəğməkara bəxt yardısa,
Eşqi zülmətlər yardısa,
Ayrılıq uzaqlıqdisa,
Uzaqlıq ayrılıq deyil.

14.08.2019.

GƏLMƏK XƏBƏRİN

Günlərim – bülletein –
Dərdi ötürmək üçün...
Qəlb təşnəm – yol biletin –
Səni gətirmək üçün.

Zaman ötüb firladır
Saat əqrəblərini;
Bal xəyalım xarladır
Həsrət qabda şirini...

Dönəcəyini duyub,
Çağlayır nikbin təbim.
Lütfünü kama qoyub
Köməyim olur RƏBBİM...

Yaşılını yandırır
O işıqfor niyyətin;
Pak səadət andırır
Bu gəlmək səmimiyyətin.

Təbəssüm gətir – deyim;
O, odum, ocağımdır.
Səndən bircə istəyim
Tək sən umacağımdır.

Əl uzat, Haqq yazına –
Gələyim gendən qabaq...
Qoy çıxsın pişvazına
Diləyim məndən qabaq.

Hicran – acı bibərin,
Gülə də sən ətirsən.
Bəsimdir – bu xəbərin
öz əslini gətirsən!..

26.08.2019.

KÖNÜL SƏYAHƏTİM

Tale qismətimi yetirən bilsin;
Ruhuna sevgimlə tən hopacağam.
Mən kimi daşbəxti itirən bilsin,
Sən kimi xoşbəxti mən tapacağam...

İtirmək – tapmağın görünməz üzü,
Nəyi itirmisən – varılmış demək...
“Gizlənpaç” oynayan dünyanın özü
İtirə – itirə barılmış demək...

Sən adlı dünyamı unut, ya tanı,
Nə var unutmağa, anmaq çətindir...
Könlünə uçuram, səma yol hanı –
Göstər ki, o, dünya səyahətimdir?!.

Ümid qosqusunda təsəllim ağır,
Çəkdiyim yüklerin kəndiri düyun...
Mənim od püskürən gözümə, axır
Küt gedən sevincin təndiri deyin...

Nə gərək qitələr qoynunda üzəm
Könlünə bir könül səfərim bəskən?!
Qürbətdə birtəhər beş— üç gün dözən
Bu qəlbə qəlb evin əbədi məskən.

25.08.2019.

UZAQLIĞIN

Haçandır sən yoxsan bu aralıqda,
Uzaqlıq uzundur – öz aramızdır.
Elə vurnuxuram bir çaralıqda –
Budamı bir qaxınc, üzqaralıqdır?!.

Hər gün getdiyin yol – sinəmdən keçən,
O, sənin məkanın, mənim yerim yox.
Ən uzun ayrılıq – sənəmdən keçən –
Hələ bu mövzuda bir şeirim yox...

Həsrətin nə yeyin addımları var!..
Məni qəm payızı qucub deməzdim.
Sənlə yuxularda görüşüm qərar –
Vüsal baş götürüb qaçıb deməzdim...

Bəsirətiyoxa olsun yazıqlar!
Sənli xəyalımda minbir yazım var...
“Könüldən uzaqdır gözdən uzaqlar” –
Bu gülünc məsələ etirazım var!..

Uzaq gecələrdə yanın çıraqım,
Fəraq finişində ol – yarış deyil.
Kilometrlərlə məndən irağım,
Qəlbimdən qəlbinə yol qarış deyil...

Yaramaz yarana duzaq olmağım;
Bəsindir göynəmi öz haqlığının...
Sənə uzaqlıqdan uzaq olmağım
Bəndini qıracaq uzaqlığının...

Son dəfə çevrilib, baxıb getmisən,
Dözsəm də, kövrəklik dözümdən getmir.
Bilmirəm sən necə çıxıb getmisən,
Surətin qayıdış, gözümdən getmir?!.

Uzaqda çatılan odumsan yenə,
İçimdə titrəyən sazaq deyilsən...
Udduğum nəfəs tək yaxınsan mənə,
Uzaqlıq budursa, uzaq deyilsən...

22.08.2019.

SEVGİ HƏDİYYƏSİ

Gülə gül verdim, almadı,
Dedi: – gül nədir, gül mənəm?!
Dedim: – gəl,
Həmdəm olmadı,
Dedi: – get, şeirə ver önəm.

Gündə bir əsər yazırsan,
Mövzun da mən –
hamı bilir...
Bu gün yazmayan bəs bu an
necə məni deyib gəlir?!.

Söz açardır,
hədəf almaz,
Sözsüz qəlbə giriş yoxdur...
Dedim: – gündə şeir olmaz,
Dedi: – onda görüş yoxdur!..

02.09.2019.

GÖZƏLLİK ŞƏRTİ

Sınmaz, sınaq sevgidə
Əzab, əzm də şərtdir.
Gözəl, gözlər sevgidə
Tab da, dözüm də şərtdir.

Duyub duyğu yazını,
Dinşəyim avazını.
Sər səmavi nazını
görən gözüm də şərtdir.

Dildə dolaş pak kimi,
Vəfaliqda tək kimi,
Rəftarın ipək kimi
düzüm-düzüm də şərtdir.

San son sənə bu həyat,
San təzədir, an boyat.
Bay gözəl, oyan, bə yat –
Gözəl yozum da şərtdir...

Vida dərib dərd-sərdən,
Əda sərib o gərdən...

Min yalani əridən
bircə düzüm də şərtdir...

Öyünmə ki, məst ərəm;
Mən—önündə şəst ərən!..
Səni gözəl göstərən
“Gözəl” sözüm də şərtdir...

04.09.2019.

BU Kİ EŞQ HAVASI...

Ayrılıqdır tövşüyən,
Xatirələr bayıqdır.
Qışdır səndə üşüyən
Məndə həsrət soyuqdur.

Dur, yağma gəzlərindən,
Çırp məni yanağımdan.
Kirpiklərindən dən-dən
Qürbət qopacaq bu an.

Għi atəşəm, gah sazaq,
İsmin sayaqlamışam.
Od nəfəsindən uzaq
Yanıb, soyuqlamışam.

Sinəm sitəm yasıdır;
Sönməz közü andırır.
Bu ki eşq havasıdır. —
Sotuğu da yandırır...

24.11.2017.

KÖNÜL VURĞUSU

Bu gün səni özəl qiyafəli –
Qəzəl qafiyəli
gördüm.
Keyfini hecaladım –
Şənini ucaladım.
İki misra əhval tutdum...
Gözlərinin sualıma zillənən
qara gilələrini
ani
qoşa nöqtə kimi unutdum...
Bu qəfil üz – üzədən tutulub,
Nə danışdıq, nə dindik.
Beləcə, dinməzcə
həyatda birinci haliydi ki,
mın sorğu aşırımindən
sükut enisi endik...
Xəyal – xəyal
ötənləri soraqladım.
Bir kitablıq yaddaşımın
dolaşıq səhifələrində
Sevgi dünyamızı varaqladım ;
Sevindirdi məni
fəsil-fəsil
ömür yazımızda tapdığım
şans abzasındakı

cüzi orfoqrafiya səhvi –
O da sənsizliyimin məhvi...
Söylə, söylə, bu aşkarda
aşkarmışan, sirmisən?!
Tər təbimə
qeybdən aşkar yazılın
Tanrısal şeirmisən?!
... İlk fəslini köçürdüm payızda
qızılı bir yarpağa –
Gördüm ki,
Nəmli və qəmlı
sarı xatirələr buludundan üzülüb,
dan – dan damır torpağa.
İndi təfavütü yox –
Qoşa addımlarımızın Yerüzünə,
Hər izinə
mükəddər baxsam da,
Buludabab laylanan göz dolumuzun
mehrətab səmasına axsam da,
Açılmada qaş – qabağı ərşİ – əlanın...
Ulduzlarımız görüşüb,
ışiq dəstinə düşür.
Bu sevdalı əmniyyət dərsində
könlümün nitqindən gələn
hər sözümüzün vurğusu
SƏNİN üstünə düşür...

SEVGİM – QÜRUBSUZ...

Dan sözüm, sənə sözüm var:
Sözüm – sevgi.
Daha sözə nə lüzum var?!
Lüzum – sevgi.

Od yuyan dənizəm, suyam,
Oyam – sahilimi oyam...
Özüm öz qoynumda ada,
Adam – sevgi.
Adanın köksündə oda,
Odam – sevgi.

Əkməklik bir.tabaq kündə,
O da yetər ömür – gündə...
Pak mayada, gendə sevgi.

Qərib gecəyə ahdırsa,
Sınıq şüşə qəlbimizə pənahdırısa,
Pənah – sevgi.
Allah yazan günahdırısa,
Günah – sevgi...

Qoşqusunda
qatar – qatar dərdlər çəkən
sirr sövdənin bu dağiyam,
Yüküm – sevgi.
Qanrlılıb dibinə çökən
nur gövdənin budağıyam ;
Köküm – sevgi...

Can içində diri candır,
Qanda qandır,
Özümüzdən
başımıza od yağındır...
Qürubsuz bir gündoğandır –
Sevgi.

XATİRƏLƏR, DAYANIN!

Salam, sabahınız xeyir, poeziyasevər və bütün dostlar!

Bu yaz səhərində xatırələrimlə baş-başa qaldım. İllərlə şirinli-acılı yaşantılarım üstümə insafsızca yürüş etmişlər. O doğmalarımın basqısından qurtulmaq üçün mən də qələm silahımı özümə qalxan etmək istədim:

Aman verin, göz açım,
Xatırələr, dayanın.
Dilim tutmur söz açım,
Xatırələr, dayanın.

Bu, nə hücum, qanaqan!?
Zənn etməyin alınam ;
Çox da əliyalınam,
Xatırələr, dayanın.

İllərin an yaddaşı,
Dərdimin can yaddaşı,
Çox şey mənə yaddaşib,
Xatırələr, dayanın.

Oyadıb ruh quşunu –
Ötənlərin huşunu,
Türkün quru qoşunu –
Xatirələr, dayanın.

Qanadınız çətəndi,
Qəlbim sizə vətəndi,
Məndən uçmaq çətindi...
Xatirələr, dayanın.

Qəsdiniz mənə bəlli,
Cəng deyil işin həlli,
Anlaşaq düz-əməlli,
Xatirələr, dayanın.

Siz-dünənimin səsi,
Vaxtin qızıl qəfəsi,
Olaylar sərkərdəsi –
Xatirələr, dayanın.

Bu hücum qəfilmidir!?
Addımınız filmidir!?
NƏĞMƏKAR əfəlmidir!?
Xatirələr, dayanın!..

*18.04.2018,
Bakı.*

***

Sevgi –
duman dağa hopan kimi
vücuda çökəndə,
Aşıqi tapan kimi
ürəyə dağ çekəndə
eşqdir.
Bunlar yoxsa,
Bütün sevgilər
Qəlbin oyun meydanına atılan
bir rüşkdür...

YANSAM DA SƏNSİZLİYƏ...

Bu həsrətin töhmətindən
bilmirəm kimlər bizi qınayacaq.,
Kimlər qınamayacaq...
Pərtliyin silləsindən başıbatmış,
üzüqara həsrətin
burnu da heç qanamayacaq...

Gözlər də doyunca
dərd yağmuru içib daha...
Gecikmiş təssüfdən
keçib daha...

Nə təlaş oldusa,
Xəyalımızdan axıb itsin.
Həsrətin cibini göstərin mənə,
Ora əlmuzdu – pul qoyacam,
ağrımıza keşik çəkdiyi bəsdir –
çıxıb getsin.

... Ona acımırıam ki,
səni görə bilmirəm,
Ona acıyırıam ki,
görünürsən gözlərə...

Bu dünyanın qapısından
etinasız
ötüb – keçməyin yandırmaz məni,
Məni,
sənli – mənli
ömürdən ötən aylar-illər yandırar...

Ayrılığa dözməyin də,
Məndən kənar gəzməyin də
heç yandırmaz məni,
Ona yanıram ki, sevgidən kənarsan –
Kənar yanarsan...

İnnən belə
sünbülü dənsiz elə – müşkül.
Məni ha sənsiz elə – müşkül...

Qorxusu yox
qəlbimə yaxın olmağının,
Yolayaxınlığından qorxuram.
İşdə, vəzifə pilləsində
başa çıxmağın pis deyil,
Pis odur ki, başa çıxarılib,
başa çıxıb, başdan çıxasan...

Mənə
telefon açmasan da olur –

Deyərəm məharətdir...
Amma çoxlu sayda zənglərə;
Çoxüzlü rənglərə baxıb,
Çoxsəslə əənglərə
qulaq açmağın qəbahətdir.

Bəlkə də sənə təfavüt etməz
baxışımın nərdivanında
qalxsan, ya ensən...
Amma gördüyüün kimi
nəvaxtdan
mövzum da, b a x, sənsən...

Ona acımıram ki, sən yoxsan,
Ona yanırıam ki, y o x sənsən...

Yoxa bənzər mələk də...
Sən də hər növ diləkdə
gözü, könlü tox ol ki,
bitsin ruh darlığımız...
Yoxluğundan yox ol ki,
Var olsun varlığımız...

21.09.2019.

AŞIQANƏ SƏBƏB

Görüşünə gəlmədim
dünən, məni bağışla.
Səbəbini bilmədin,
indi deyim, alqışla...

Yollarım misralandı,
Yol çəkən gözüm oldun.
Vədə itdi, vaxt yandı,
Səbəb sən özün oldun...

Çağırışına hazırlıdım;
Axşam yar aşiq idi...
Sənə şeir yazıldım –
Başım qarışık idi...

2019.

DAŞA DÖNÜB...

Qayıt – dedim, durmadın,
Dönmədin səsə, ünə.
Sinənə daş vurmadın,
Daş yağaydı o günə!..

Heyif, heç yağmadı da
Nə daş, nə də ki yağış.
Bəxt günü doğmadı da,
Soyuq eşqin fəsli qış...

Özgə yol göstərdilər,
Daş atıb tutdum başım...
Mənə hayan verdilər;
Qəm yolu – yol yoldaşım...

Dönmədin, əvəzinə
Həsrət oldu dönənim.
İndi düşüb izinə
Daşa dönüb dünənim...

2019.

ARZUYA QƏDƏR

İlləri hörə-hörə
Cismə dözüm dilədik.
Kəsəni görə-görə
Yolu uzun elədik...

Bir güzarlıq köçündə
Min dilək-bar içində
Ulu bağban nə dərmış?!
Ən uzun yolun ömrü
Bir arzuya qədərmiş...

2019.

SƏN OLMAZ...

Sən ünvanlı yolçuyam,
Gülsən, günüm çən olmaz.
Qismətdirsə arzu-kam,
Gülbəxtsən, küsən olmaz.

Sən özgə bir əzəlsən,
Öz-özünsən, özəlsən.
Təbim tutan gözəlsən;
Sən tək tab kəsən olmaz!..

Qəmdən qala tikdirən,
Göz yaşımı tökdürən,
Mənə həsrət çəkdirən
qəsdinə “əhsən” olmaz.

İstər öy, istər öldür,
Ya ağlat, ya da güldür,
Gül...üm tər Qızılgüldür,
Nərgiz, ya süsən olmaz.

Ünüm ah-nalədir ki!..
Günüm qərinədir ki!..
Min pətək bal nədir ki –
Bir şirin busən olmaz?!

Xülya arxin çapmazam,
Suca axıb sapmazam...
Vəsfinə söz tapmazam,
Tapsam da, bu, sən olmaz.

08.08.2019.

DÖZDÜM...

Döz dedin - keçsin aylar,
Gözlədim, vədə yetdi.
Haqqım haqqı haraylar -
Ay nədir, illər ötdü.

Bəxt gölündə üzmürkən,
Həsrətdəmi can üzsün?!
Sən dözümlü dözmürkən,
Bu dözməz necə dözsün?!

Gəzdim qəm çöllərini
Sonda qalibəm - deyə.
Səbrimin əllərini
İndi gəl, qaldır göyə...

dekabr 2019-cu il.

DUYĞU İSMARICI

Ya aç qollarını, çağır, gözəlim,
Ya da daşa dönüb, rədd elə məni.
Səslə, addım da at ağır, gözəlim,
Ya da aramızda sədd elə məni.

Bu duygú nədir, ad verək ona,
Yandıran bir ömür od, kamlıq olsun.
Qorxduğun sevgini ataq bir yana,
Qoy elə adsız bir adamlıq olsun.

Yalan ədalara mən qəsd deyirəm,
Qəlbin hesabları bic tənlik deyil...
Bütün xanımlardan üzr isteyirəm,
Dilə düşənləri heç mənlik deyil...

Məqsədi gizlədib, yol dandığından
Baharı örtmüsən qışının üstə.
“Məhəbbət” “hərbi”nə aldandığından
Başdan “voyenni”lər başının üstə...

Bəlkə doğma tutub, çox öyənlərə
Seçib, çaldığın qəlb ikisimlidir?..
Bəlkə inanmışan “can” deyənlərə;
“Doğmalar” qurduğu tor tilsimlidir?..

Taledir, naxışdır – buna sözüm yox,
Qismətdən sonra da qismət var axı.
Namusun yarısı yarı sandan çox,
Bütöv namus qədər ismət var axı...

Yola bir yol da var – çağır, gözəlim,
Demirəm əzizlə, tut dilə məni.
Ya aç qollarını, çağır, gözəlim,
Ya da həsrətə iz – rədd elə məni...

2019.

... ADINA ADSIZ...

Qov hanı, çaxmağı çaxım?
Ov hanı, bərədən baxım?
Tov hanı, tilova taxım?
Hani, hani bu hanələr?!

Su keçməz durna boğazdan,
Söz də çıxmaz bərk ağızdan.
Gedin soruşun o qızdan –
Tükəndimi bəhanələr?..

Şirin vəd noğuldan qopsun,
Korunhəd ağıldan qopsun,
Uydurma nağıldan qopsun –
Qopacağı daha nələr...

Yarımızda yara da yox,
Arımızda qara da yox,
Aramızda ara da yox,
Bəs bu nə bənd, nə xanələr?..

Bu nə küsü, nə incimiz?!

Harda qaldı sevincimiz –

O sevda – könül incimiz –
Bəxtəvər qah-qahanələr?!

Çox gizlinlər gizlin olmur...
Zülmkara nə zülm olmur?!.
Axı belə məzlam olmur
mərdanələr, şahanələr?!.

14.09.2019.

YERİMƏSƏN...

Çıxar ürəyimi, at yolun üstə,
Uğur gətirəcək səfərin sənə.
Yolun ürək yolu, sər qolun üstə,
Ürəklilər desin: – afərin sənə.

Uzat əllərini dərddən irəli,
Əlsiz sevginin də biləyini tut.
Yer də tapmadığın bu Yer kürrəli
Səni əldən salan qəmini unut.

Bəxtin naxışlanıb zər tutmayacaq
Hönkürən ruhunla heç kiriməsən.
Sevginin ayağı yer tutmayacaq
Ürəyim üstündə yol yeriməsən...

2019.

SƏNDƏN AYRILANDA

Vuruldum ədaya, naza, bilmirəm,
Bu sevda qələmi nə iliq yazır!
Sənlə görüşəndə yaza bilmirəm,
Səndən ayrılanda, ayrılıq yazır...

2019.

ÇƏTİRSİZ...

Nə edirsən, sevgimizə xatır et,
Haqq ocaqda bir təəssüf yanmasın.
Xatırəni sinən üstə çətir et,
Göz yaşlarının ürəyinə dammasın...

İslanmasın yaddaşında nə varsa,
Yoxsa yenə əzabların göyərər.
Yollarının dizi kələf dolarsa,
Cəhrə fələk səni iplik əyirər...

Bilirəm ki, darıxırsan çətirlə,
Qorunmaqmı qurumaq nəm yağışdan?!
Ömür ötmür təkcə gullə, ətirlə,
Yıxılmaq var ya tufandan, ya qışdan...

Murad olan yorğası var bu atın,
Yüyən tutub, başda qoruq itirmə.
Üşütməyi hər an olur həyatın,
Bu soyuğu sən çətirsiz ötürmə...

Nə edirsən, sevgimizə xatır et,
Haqq ocaqda bir təəssüf yanmasın.
Xatırəni sinən üstə çətir et,
Göz yaşlarının ürəyinə dammasın...

BƏLKƏ SÖNƏ...

Yoxluğuna dözməyən
dözümümə – əhsən – dedim!
Göz yaşlarımı
həsrətimə ehsan dedim...
Susamış mələklər –
qanadlı fəryadlılar
uçub ahımın göyündən
yerdə ehsan daddılar.
Bu həsrət də,
Bu ehsan da sənə həsrət.
Gəl, bax
yol çəkən gözlərimin
qara süfrəsində
verdiyim ehsanlara,
Bəlkə sönə həsrət!..

GÜLƏCƏK

Qönçə iliq yerə bənddir,
Gül üzündə al güləcək.
Rəbb aynası tülə bənddir;
Pərdəsində xal güləcək.

Eşqin Leyli düzünə bax,
Məndən boylan, özünə bax...
Xəyalımın gözünə bax;
Baxışın bihal güləcək.

Qayıdır dönsən yaxına,
Çiçək taxacam yaxana;
Ari qonacaq yuxuna –
Dodağında bal güləcək.

Qaşlarında sıñacaq qış,
Didəndən tökəcək yağış.
Yağmurlu yollardan yığış,
Ötən qeyli-qal güləcək.

Dərd sənlə peyman bağłasa,
Qorxma, nisgilin çağłasa,
Gözündə həsrət ağłasa,
Könlündə vüsal güləcək.

HƏYAT SƏNDƏN...

Gül-çiçəkli yaz kimisən,
Çöhrəsi bəyaz kimisən...
Ürəyim içində ürək,
Gözümdə muraz kimisən.

Aldığım nəfəsim bəlli,
Həsrətin nəvası bəlli.
Çarəmin sırrı – sən adda –
Dərdimin dəvası bəlli...

İlahi eşq gendən gəlir,
Demə yaşdan-sindən gəlir.
Sənə gözəllik Tanrıdan,
Mənə həyat səndən gəlir.

GÖRDÜM

Gülüşünə gülməmişdim,
Gözündə təzə dən gördüm...
Yaxşı görə bilməmişdim,
Yaxşı ki, təzədən gördüm!..

Həyat səni küsdürməmiş,
Dərd dizini əsdirməmiş,
Qış qapını kəsdirməmiş
Soyuğunu közdən gördüm.

Yaman yara yaramadım,
Yarılandım, yarımadım.
Dağı dağda aramadım,
Mən dağı da düzdən gördüm.

Bütün altuna baxmadım;
İçin xıltına baxmadım,
Üstün altına baxmadım;
Hər üzünü üzdən gördüm.

GÜLLƏR

ATILMASIN...

(poema-ovqat)

GÜLLƏR ATILMASIN...

(*Poema-ovqat*)

*Ey ana təbiət, de, neyçün, niyə
Gülün budağında tikan bitirdin?!
Bulağın gözünü qotur keçiyə,
Bulanıq suyunu ceyrana verdin?!*

(B.Vahabzadə)

Bu eşq olmadı...
ol – demə,

Olsa, sehrində azardım...
Mən də sarılıb qələmə
Bir “Leyli-Məcnun” yazardım...

* * *

Daldan atılan daş...
ha od tut, daqlan...
Sındınsa, göz yaşın quruya bilməz...
Yurdun bir gülünü solduran oğlan
Bir qarış torpağın qoruya bilməz...

* * *

Ey sənəm, ey xanım, ey qız bənövşə,
Olma bu dünyada yalqız, bənövşə.
Ömrün bir ilini kəsib yelə at,
Qalan üç ayından qurtulsun həyat...

Çəkdiyin çilədən nə yan, nə utan,
Kimdir bu dünyani dördəlli tutan?!
Bir ömür payıdır, bəs edər bizə,
Tanrı nicat versin diləyimizə!..

* * *

Sözün hikmətdir gülü,
Hikməti yox söz ölü...
Açılan qönçə ki var
Mənada incə ki var,
Mat edər dinləyəni,
Fəth edər anlayanı.
Yox gülə gül üzümüz,
Güldən ağır sözümüz...

Yenə gül açılıb təbəssümündə-
Eynimi açmağın açarı gül-gül...
Neçə sirr tapmışam bircə ismində,
Gizlətmə, qəlbini aç, arı, gül-gül...

Gülə bağlansa ürək,
Bağı bağbana verək-
Tapşıraq tər tökənə;
Gül keşiyin çəkənə...
Al günəşdən boyan tutmuş,
O, sevgidən maya tutmuş.

Sevilib də gülə dönmiş,
Güllənibən lələ dönmiş.

Önündə heykələ dönüb donmuşam,
Hicranın əliylə bağrim yonmuşam.
Sevinc qanadımla uçub qonmuşam—
Sanki ləçək üstdə ac arı, gül-gül...

Gül əllərin gül işi – gül,
Aşıqlərin gülüşü – gül.
Çöhrəsindən şəfəq yağan,
Nə incə xilqət ərməğan!
Kim ki aşiqə döz – deyər,
Güllə aşiq də söz deyər;
Fikrini güllə bildirər
Gül açan dillə bildirər.

Sevda baxışından çöhrən allanar,
Gülab sözlərinlə dilin ballanar.
İsmətdə, abırda şənin hallanar...
Sərgilə həyanı, aç arı, gül-gül...

Gül bağçadan keçər aləm,
Gülü güldən seçər aləm,
Gülün ovqatları nədir;
O, könül açmağa qadir.

Gül – təptəzə nəfəsimiz,
Güldən olsun qəfəsimiz.
Amma gül taleyi də həm
Kaş olmaya gül kimi kəm.

Nə gəzir əlacı kimdə könlümün?!
Sevinci, fərəhi qəmdə könlümün.
Həm başımın tacı, həm də könlümün
A xanı, sultani, a çarı gül-gül...

Həsrət qılınç çəkib, sinəmə çöküb,
Çəşmim gözlərinçün göz yaşı töküb,
Vüsəl qapısında boynunu büküb,
Çəkmə sən a haray, a carı, gül-gül...

Tufana, qara düşməyə,
Möhnəti yara düşməyə.
Sən bu qədər gülə vurğun,
Bəs ey könül, nədir sorğun?!
Niyə güldən söz açırsan?
Yaramızda köz açırsan?
Niyə gül-gül oxuyursan?!
Qəm xalısı toxuyursan?!
Bir halda ki “gül” söylədin,
Bağrim başını teylədin,
Xəbər eylə, nə xəbər var gülümüzdən,
Qalmayaq biz də intizar gülümüzdən...

* * *

Səma dərin, zər üfiq –
Sübhün səadət payı.
Günəşdən doğan şəfəq –
Baharın aprel ayı...

Pəncərə aynasında
Nurlanan tale şansı.
Bir könül dünyasında
Can hansı, cəza hansı?!

Körpənin gözlərinə
Köz tutan gün saçağı.
Bir ömrün dan yerinə
Çatmış dilək ocağı.

Hər gün belə gün düşər
Gözə, üzə, sinəyə.
Hər gün güllənər bəşər
Hər saniyə-saniyə.

Anası səslər səhər;
Qulağını ün açar.
Yuxu qaçar birtəhər,
Gözlərini gün açar...

Aylar, illər ötüşər,
Gülü əzizlər soyu.
Gül də gül-gül yetişər
Hər gün bir buğda boyu.

Sonra dil; ləçək sözlər,
Sonra işvələr... ərklər...
Qara qaş, qara gözlər,
Uzun qara hörüklər...

Sonra məktəb illəri...
Ötüb-keçər nəmənə?!
Qədəm tutar gülləri –
Yön – çəməndən-çəmənə.

Atəşdən nur əməni
Yandırmaz içi, çölü...
Bir gülün yüz çəməni
Yüz çəmənin bir gülü...

Hərdən dalğın baxışlar
Bir nöqtəyə zillənər...
Gözdə şimşək çaxışlar –
Gülün könlü güllənər...

Nazi “qan-qan” deyəndə
Görənin səbri daşar.

Hər gəncin ürəyində
Bir gül sevdası yaşar...

Ancaq gülün ədası
Heç yerə, göyə sığmaz.
Səsi, ünү, sədasi
Qalxar buluda, yağmaz...

Ər-igidlər baş əyər
Yüz “dərd”in əlacına...
Hamı bəxtəvər deyər
Bu gözəllik tacına.

Gülü yetirən ellər
Gülündən ətirlənər.
Gülə əl verən əllər
Gül kimi xətirlənər...

Gül məst olar gecələr
Ay ulduzlu hallardan.
Arzu-diləyi gülər
Qurduğu xəyallardan.

Dağ aşib, duzdən keçər,
Aşar qəm qalağından.
Yuxularda su içər
O, “qızlar bulağı”ndan...

Gül bəxtini tapanın
Gül kimi taxtı gərək.
Gül əməldən sapanın
Köksündə çarpmaz ürək...

Gül də dəst olub yara
Çıxar səfər qayığa.
Bürünüb arzulara
Düşər isti-soyuğa...

Bu gül, bu sən, ey həyat,
Durma, bəxt zərini at...

* * *

Adı düşmür dilimdən,
Ada bel bağlayımmı?!
Gülü tutub əlimdə
Gülümmü, ağlayımmı?!

Sıxılıram içimə
Ötüb belədən-belə.
Dönüb durna köçünə;
Heyif gül kimi gülə.

Qəlbinə ayaz düşüb;
Qirovundan gəlirəm...

Bəxtinə payız düşüb-
Bənizindən bilirəm.

Sınmış ürəkdir elə –
Dayanıb döyüntüsü.
Şəsti perikdir elə,
İtib şux öyüntüsü.

Qara yelə əsirdir
Zərifcə ləçəkləri.
Torpağı yox – nə sirdir
Yox sadə dibçəkləri?!.

Üstünü bulud alıb,
Nəm tutub ələmindən.
Bəlkə min il qocalıb
Bəxt yazan qələmindən...

Hanı köhlən çağları,
Çölə, düzəmi qaldı?!
Durna gözün ağları
Axır bizəmi qaldı?!.

Hanı gül gülüsləri?!
Qədəmi qəm üstədir...
Nə mərcandır dişləri,
Nə dodağı püstədir...

Güllü, pardaxlı başı
Əyilib dərdə dəyib.
Neyçün namərdin daşı
Hər zaman mərdə dəyib?!

Kim qolazladı daşı?
Kimi döydü acısı?
Qulağım səs sirdası,
Baş – bəlalar ucası...

Necə deyək bu cəfəng
Bizlərdən kənar olsun?!.
Biganəlik də bir cəng –
Törədənlər xar olsun.

Necə deyək?!.
Kim bilir kim qalibdir,
Həyat yolu – dolaylar...
Nə işimə qalıbdır
Məndən uzaq olaylar?!.

Necə deyək
“Nəyimə gərək?” – illətin
Xoru, cəmisi, fərdi?!
Məndən keçir millətin
övladlarının dərdi.

Gümanlar yelinindən
Son damcılar sağılır.
Düşüb iman əlindən
Aılələr dağılırlar...

Səndən, məndən keçməşə
bu ağrılar, ələmlər,
Yaratdığı heç kəsə
Rəhm eləməz aləmlər!..

* * *

Acı tikan axtar, zərif gül ara,
Gül üzdən qanlı yaş süzülməmişdi?!..
Mənim dözmədiyim bu ağrılara
Bəlkə gül bu qədər üzülməmişdi...

Tikan öz qəlbini açdı təkanla;
Dedi: – güldən ötrü yaranmışam mən.
Öyündü tutduğu zərif məkanla,
Bildirdi: gül kimi arınmışam mən...

Daim onunlayam xeyirdə, şərdə,
Eşqimi, əhdimi gəl, biç əyninə.
Bir əl uzanammaz mən olan yerdə
Bircə saplaşına, bir ləçəyinə.

Səni gözüm üstə saxlayacağam,
Məndən yuxarıdır ünvanın sənin.

Tutiyə ətrini qoxlayacağam,
Canıma can verər gül canın sənin.

Yolunda bitərəm gecəbəgündüz,
Sən yetənə qədər qərarım olmaz.
Sənə vədlərim – ən doğru, ən düz...
Səndən qeyri mənim bir yarımla olmaz.

İstər Yerüzüm ol, istər Səmam ol,
Çatsa ətəyinə əlim, nə qəmim?!
Səhər havası tək mənə səmum ol,
Axşam ulduzum ol – şəfa həmdəmim.

Səni incitmərəm hər suçun üstə,
Əhdi-peyman edək, dönmərəm şərtdən...
Şeytanlar yiğışib dursalar qəsdə,
Kimsə ayırammaz dırnağı ətdən.

Çoxda ki tikanam, bağlıyam sənə...
Udduğum hava ol, içdiyim su ol.
Sonadək uyuyum gül nəfəsinə,
Sən eşqimin ilki, son arzusu ol.

Gül meyli xoş oldu bu vədlərdən,
Atdı şübhəsindən qəm boyatını.
Səadət umaraq tapdığını “zər”dən.
Tikana tapşırdı öz həyatını...

*
* *

Nolar ki, olsun;
olar ki... olsun.
Səsin, nəfəsin
Diriliyi olsun.
Təki sözlə əməl
birliyi olsun.
Kişilik təkcə
Söz demək deyil.
— Hər şey qabaqda...
Döz – demək deyil.
Ərliyin ərdən,
Mərdan yarı var.
Mərdanəliyin
Qanunları var;
Gərək duyasın
gərəkməz olan
dil bağlamağı...
ölçüb-biçəsən
Bel bağlamağı...
İnsanın qəlbi
Dostumu əqlin?!
Əfsus ki bəzən
O ağıl, o qəlb
Qarışq hava –

Dəyişkən iqlim!..
Sən bu iqlimdə
Gəzəcəkmisən?!
Qəlb soyuğuna
Dözəcəkmisən?!
Gül onu gərək
Yəqin edəydi.
Etmədi,
həyat
gül boynun əydi...

* * *

Xoş ovqatdan bezikib
Bir gün tikan dil açır.
Deyir: – yaman göz dikib
Gül əlimə, əl açır...

Nə vaxtacan mən səni
Qoruyacam, gül adam?
Bu da həyatmı, yəni?!
Get, bundansa, Öl, adam!

Yarpağına nə qədər
Durub keşik çəkəcəm?
İzdivacımız hədər,..
Mən başqa gül əkəcəm.

Bir gülüstan salacam
Bu şəhərin qoynunda.
Xan keyfində olacam
Eşq-məhəbbət oynunda...

Mən tikan boyda dağam,
Yox dözümüm, tabım da.
Səni yandıracağam
Susuzluq girdabında.

Səndən olmaz qəlb duyan,
Mənə sevgin tuş deyil.
Məndən kənardə dayan,
Heç ətrin də xoş deyil.

Səsini ud sözün tək,
Eşitməsin qulağım.
Sən – zirvə yox, boş ətək,
Sən – bulanmış bulağım.

Sən – əslə boyaq olan...
Get, özünə tay ara.
Sənə hey dayaq olan
Tikan hara, sən hara?!

Ha yandıq, ha alışdıq,
Közümüz düz gəlmədi.
Çox küsüşüb-barişdıq,
Sözümüz düz gəlmədi...

Ayrı-ayrı doğulub
Arzumuz, niyyətimiz.
Gümanımız soğulub,
Tutmur xasiyyətimiz.

Qürurumu əymisən,
Oyulmuş adamıyam?!..
Sən sərbəst böyümüsən...
Mənsə hərb adamıyam...

Yəni sərtəm, ciddiyəm,
Qərarlıyam sözümdə.
Gerçeyin son həddiyəm,
Səndən dönüb üzüm də.

Meylimi çəkənim var,
Hövsələm də daralmış.
Eşqimə çökənim var;
O, qəlbimdə yer almış...

Baxma tikandır adım,
Həqiqət butasıyam.

Sanma səni qınadım,
Günaha batasıyam.

Necə gülsən, a bədbəxt,
Güllənib gülməmisən?!.
Çöldə, çəməndə heç vaxt
Yerini bilməmisən...

Çevrəndə yoxam daha,
Kim tutur səni, tutsun.
Solğun ləçəklərin, ha
Daha məni unutsun.

Həsrətimdən alışma,
Yansan, külün də qalmaz.
Güləm – deyib də çاشma,
Qalmaz, gülün də qalmaz...

* *

Bu danlaqlar, eyhamlar
Ər-kİŞİLİK işimi?!
Sonrakı qeyzə nə var?!
Belədir keçmişimi?!

Özü nəymış o kəsin?
Dərsini kimdən almış?

Zilə qaldıran səsin
Neçə pillə ucalmış?!.

Hünəri bağırmaqda
Görən zavallı, heyif.
Hikkəsi can sarmaqda
Cavan havalı, heyif!..

Nə deyəsən nəyini,
Nələrini güdənə?!
Hərbi zabitliyini
Mülki tətbiq edənə?!

Nə deyəsən silləsi
Yumruğu tətikliyə?!
Nə deyəsən, gülləsi,
Gülüzü təpikləyə?!

Buydumu hörmət, hədlər?!
Bumu ehtiram gülə?!
Necoldu o vədlər –
Bağ belə, bostan belə?!.

Yolundan əylədiyin,
İmdad aramadımı?!
Dünən can söylədiyin
Bu gün yaramadımı?!.

Saxta məhəbbətindən
Bir vaxt göz yaşı tökən –
Ev dağıtdın bu an sən,
Oda tikmədin, tikan?!.

Gündə yüz yol qurbanı
Olduğun bu gözəli
Bircə anda soldurub
Etdin payız xəzəli?!.

Nəfsin səni udursa,
Şəfası yox dünyanın.
Əgər vəfa budursa,
Vəfası yox dünyanın.

... Gül ahına zeh düşdü
Bu həyat gerçəyindən.
İki damla şəh düşdü
İki göz ləçəyindən...

*
* *

Xislətdən verilib əyriyə böhtan,
Bəd xəyal, şər əməl şeytan işidir.
Doğrunu döndərib hey oğru tutan
Özü alçaqlığın dirçəlişidir.

Şəni şələləyən, şər düzlərində
Zavallı kürəyə yük axtarandır.
Tiri görməyən kəs öz gözlərində,
Özgənin gözündə tük axtarandır.

Günahdır yalanla haqq mənimsəmək,
Qəzəbin, hikkənin şövqündə günah.
Günahsız adama günahkar demək –
Bütün günahların fövqündə günah...

* * *

Sevənin pənahı yox,
Sevilən də günahsız.
Bəhanə cinahı yox,
Olmur ömür-gün ahsız...
... Gülzara əsən yellər
Gülü əydi bir yana.
Gül də ətrini yaydı
Yellərə yana-yana.

Yelin qanadı sınsın,
Gül səmtə açan yerdə.
Göylər əksini ansın
Bilmədi haçan yerdə...

Yerlə səma üz-üzə,
Çaşqındı ulduzlar da.

İnad girsə də gözə,
Əriyəsi buzlar da...

Hardan əsdi bu xəzan
Ömrün bahar çağında?!
Gülə gül tale yazan
Yazdı könül dağın da...

Ləçəklərin sevinci
tir-tir titrətdi gülü.
Tər qönçədə al inci,
ötdü: “Ay dili-dili”...

Oxudu il boyunca:
“Ay dili-dili dilavər”...
Kam almaqçün doyunca
Tufan oldu gilavar...

Minbir fərəh qoynunda
Gül güllənib bəzəndi.
Vaxt da nişan “oynun”da
Uzanıb, canüzəndi...

Sübhün yarıldı bağırı,
Ömrün zər “şəş”lərindən.
Çəkildi duman ağrı
Gülün gülüşlərindən...

Əl çaldı şəlalələr,
Dolu zərbini tutdu.
Qızıl donlu lalələr
Al qanını unutdu...

* * *

Harda qaldı o vəd, o zənn;
And-amanın gerçəkləri?!
Bir yanlışdan, bir qəzəbdən,
Soldu gülün ləçəkləri.

Qəzəb ağılı qucub getdi,
Dünya möhnət çıraqında...
Xoş xəyallar uçub getdi
Xoş günlərin sorağında.

Bir təəssüf badəsində
Sağlıq boynubükük qaldı.
Əlvan xalı vadisində
Kəpənəklər hürkək qaldı...

Peşman oldu cilçırqlar
Qüzeh şəfəq saçdığına.
Yandı yaxınlar, iraqlar
Səhvin gözdən qaçığına...

Kim cavabdeh bu ülfətə;
Gül tikana deyikləndi?!

Məhəbbət zirvədən ötə –
Yönü yoxuşa dikləndi...

Dünya nədən belə gidi?!
Kımlər kəsdi haqq-salamı?!
Hanı ağbirçək öyündü?
Yoxmu ağsaqqal kəlamı?!

Gözlər kor eynəyi taxır,
Görə bilmir qəm qonağı...
Qonum-qonşu hara baxır?!
Harda qalmış el qınağı?!

Yaxşı olub yaman bəlkə?!
Sısqə göl də okeandır?!
Dəyişibdir zaman bəlkə –
Tikan güldür, gül tikandır?!

Öz-özünü qamçıladi
Bir məramın yolu sevda.
İtirildi ağız dadı –
Yasa batdı ulu sevda.

Hansi gəncin ürəyində
Qərar tutum daha – dedi?!
Allah əli kürəyində,
Dərdini Allaha dedi...

– Ey Allahım, sən yaxşını
Yaxşıya tuş gətir, nolar!
Əsirgəmə baxışını,
Əlsizə əl yetir, nolar!

Nisgili də sən yaratdın;
Bu aha, amana qıyma.
Acını şirinə qatdın,
Yaxşını yamana qıyma!

Sığınmışam şəfqətinə,
Özün mənə nicat gətir.
Qara bəxtimi aç yenə-
Ağatlardan seç, at gətir.

Taleyimi nə yozmusan?!

Dəyiş bu aləmi, Allah!

Sən ki məni gül yazmisan,
Sındır o qələmi, Allah!..

Məni öz ilkimə qaytar,
Anam torpaq, atam sudur.
Gülzar olmağıma ol yar-
Bu, gülün son arzusudur...

* * *

Ətirli gülləri soldurar illər,
Nə ətri, nə onun gül üzü qalar.

Atılmış gülədir atılmış güllər,
Atılar, sonra boş gilizi qalar...

Gözlərini bir buz ağuş isladar;
Sığıncaq gövdədə koğuş isladar.
Onu gün qurudar, yağış isladar,
Zərif saplaşında əl izi qalar...

Nifrət qanad açar, xoş niyyət ölər,
Nəciblik, etibar, inam, qət ölər.
Güller atılanda cəmiyyət ölər,
Gül kimi soluxan ölü izi qalar.

Gürşadlar ələnər dağa, dərəyə,
Sınar sıldırımlar kürək-kürəyə.
Kükərəyib göz yaşı axar ürəyə
Sinə selovunda sel izi qalar.

Xəbər tutar çoxu tanış-bilişdən,
Əlləri qoynunda qalar bu işdən...
Bu yara betərmiş yamandan, şışdən;
Bir gülün dərdinə el özü qalar...

Bu, gül yazılıdır; ondan qaçılmaz,
Xanəsi qurulub, bir də uçulmaz...
Açılan ləçəklər yumar, açılmaz,
Torpağa gömülər, gül sözü qalar.

*
* *

İnsan da gül kimidir;
Qönçəsi, yarpağı var.
Başın mavi qəmidir,
Ayaqda torpağı var.

Qara Yerdir ağ üzü,
Səma – xəyal meydanı.
Arzuları – gündüzü,
Ümidləri – sübh danı.

Qaraxəbər həvəsdə,
Var bədgözü, nazarı...
Hələ yolunun üstdə
Tikan mərdimazarı...

Axtar, bəduğuru, axır
tapılmır ki, tapılmır.
Özü qarşına çıxır
Qovsan, yoldan sapılmır.

Gülün şansı, əlacı
Belə bir tale oldu.
Qisməti ağrı, acı,
Qəzəb, kin, nalə oldu...

*
* *

Adam var anlamaz yaşam səbəbin;
Su nədir, od nədir, hava, xak nədir.
Zülmət qaralara bürüyər təbin,
Gülü atan əllər bilməz pak nədir.

Alın yazısından günah silmərəm,
Necə rahat olar o kəs yatanda?!
Həyatda o nəyi tapar, bilmərəm,
Vicdanı itirər gülü atanda...

*
* *

İnlərəm dərdli neylə,
İlahi, Kərəm eylə,
Körk elə, körkə söylə;
Niyə ömrüm zay oldu –
Gül tikana tay oldu?!

Sünbül idim, gül idim,
Gövhər idim, ləl idim.
Hər fəsli yaz il idim,
Hər anım bir ay oldu –
Gül tikana tay oldu.

Ömür yolu bir qarış;
Həm küsü, həm də barış...

Yandırınam qarlı qış,
Üşüdənim yay oldu –
Gül tikana tay oldu.

Ahım ərşə millənib,
Əlim bəxtə yellənib...
Göz yaşlarım sellənib
Qıjov axan çay oldu –
Gül tikana tay oldu.

Kar kəs nə kara gəldi?
Kor kəs avara gəldi...
İllərim qara gəldi;
Günlərim ah-vay oldu –
Gül tikana tay oldu.

Niyə sellər çağlardı?!
Niyə solan bağlardı?!
Niyə çeşmim ağlardı?!
Niyə didəm oyuldu –
Gül tikana tay oldu?!

Düşdüm fəndə, bələyə,
Ərş odunu ələyə;
Neyləmişdim fələyə –
Bütünüm pay-pay oldu?!
Gül tikana tay oldu?!

Hanı, hanı gülün yarı?!
Bu da “comərd”in ilqarı –
Bu da namərd etibarı...

* * *

Dalğalar köpürür, köp axın-axın,
Köpür-köpür köpən dərya sisidir.
Çaxan şimşəklərin çərixinə yaxın
Vücudun təlatüm kişnərtisidir...

Ən isti yaranış, iliq niyyət də
Odun buzlaqlara bürüntüsüdür.
Varlıq təkamülü bəşəriyyət də
Kişi sevgisinin görüntüsüdür.

Əriyər içində o, gilə-gilə,
Onun günəş-günəş od layları var;
Danından qüruba atəşdir elə,
Canda tonqal çatan olayları var...

Everest zirvəsi qəlbini sıxdı
Ərlik inadının silsiləsindən.
Kişi sevgisinin təkanı çoxdu
Yerin on iki bal zəlzələsindən.

Başının başarı – Tanrı həvəsi,
Cövhəri torpağı, çiçəyin, otun.

Cəm zahir heç nəyi, bəsirət bəsi...
O sevgi – “Tac Mahal”, “Möminə Xatun”.

Eşqin atəşidir yanar yara dan.
Soyuqluq – ürəyin məzəmmətidir.
Qadının qəlbində şəfqət yaranan
Kişi sevgisinin əzəmətidir.

Qadın bənzədilər ulduza, Aya,
Bir gözələ yetən bir gülə yetmiş...
Babil padişahı, Semiramidaya
Cənnət “Asma bağlar” ərməğan etmiş...

Aşıq kölgəniyaz yar ağacıdır;
Qalxar budaqları düz sevgisindən.
Qadın mərhəməti dar ağacıdır;
Kişilər asılar öz sevgisindən.

Bir çıraq baxışla dinər bir anda,
Min sirdən agahdır, eşqində naçar...
Nərələr çəksə də cəng meydanında,
Bir cümlə sükutla qəlbini açar.

Ərzurum gədiyi səmtinə varmaq
Lələ sevgisinin alov dəsiydi.
Bisitun dağını külünglə yarmaq
Mərd Fərhad eşqinin ifadəsiydi.

Gözəllik nemətdir, var ətri, dadı,
Sırrə vaqif deyil naşı sevgisi.
Şəhvət – vəhşiliyin ulu əcdadı,
Duyumdan doğulur kişi sevgisi.

Eşqi ürəyini coşub-daşdırıb,
Bir toplum bir aşiq əlində qaldıq...
Kişi sevgisini Məcnunlaşdırıb
Dəli görkəmində çöllərə saldıq...

Qadınlar yaranıb ərk eləməyə,
Susqun baxışların dili lal deyil...
Kişi sevgisini dərk eləməyə
Hər zərif duyğulu duyğusal deyil...

Sevgi dolandırar göyü, yeri də,
O, dözgün dizlərin kələfləridir.
Uşaq, yeniyetmə sevgiləri də
Kişi sevgisinin sələfləridir.

Qansız ümidiñin tökər qanını,
Şax qədəmlərinin qəhri man eylər.
Bir “can” kəlməsinə verər canını,
Kişini sevgisi qəhrəman eylər.

*
* *

Əfsus, belə sevgidən
Tikanda bir əsər yox.

Arxa çevirib gedən
Təkcə ayaqdır, sər yox...

O, kişiyə xas olan
Nə igid, nə qoçaqdır.
Bədniyyəti yas olan
Bir nə...vari, qaçaqdır.

Dimdik durub deyişmək
Tikanın zatindadır;
Gülü qanqala dəyişmək
Nadan xislətindədir.

Sözü bir olmayanın
Daha nəyi olası?!
Eşqi pir olmayanın
Uçular can qalası.

Qara tikan hiyləsi
Günahdır saf qadına.
Bir xəyanət şöləsi
Ləkə saldı adına...

* *

Şəlalələr kiriməzmi?!
Axan çaylar qurumazmı?!

Daş qayalar əriməzmi?!
Dağ, dağlanıb qarımazmı?!

Xəyanətin saygıından
Otlar yanıb saralmazmı?!
Ürəklərin soyuğundan
Zirvələri qar almazmı?!

Yalanqabıq dildən sarı
Ağı deyər sərv ağaclar.
Sınar vədin qürurları –
Söz başından düşər taclar...

– Sənsiz üzüm gülməz – deyən
Tikan əhdə gülüb keçər.
Bir gülün qəddini əyən
Neçə andı bölüb keçər!..

Bəs hanı vicdanın səsi –
Eşidən olmazmı onu?!
Bumu eşqin təntənəsi?!
Bumu məhəbbət qanunu?!

Daldan atılan daşıyla
Yollar beləmi gözlənir?!
Ayrılığın göz yaşıyla
Sevgilərmi əzizlənir?!

İncə güllerin bağını
Başıpozuq bir güc dələr.
Basar büsəti yağırını –
Beləmidir son müjdələr?!

Vicdan belə sərgiləməz,
Qeyrət belə mürgüləməz!..
Ən şıltaq təbiət belə.
Xilqət belə ərk eləməz.

Oldurmaqdır xeyir əməl,
Soldurmaqdır şərə təməl.
Qısa deyim; uzanmasın
Xeyirxah niyyətə kəm əl.

Qədim dəyərlər çağlansın;
Namərdin köksü daqlansın.
Ucalsın sevgidən başlar,
Mərdlik sevgiyə bağlınsın.

Nəbadə əyri öyünə,
Daş olmuş ürək döyünə!
Hər çətinə bir yol açaq,
İlgək tapaq hər düyünə.

Büllur çeşmə lil olmasın,
Həsrətli ay, il olmasın.

Sınsın tikan, solsun çayır,
Ətir saçan gül solmasın.

*
* *

Ahıllar, cavanlar, ey ağbirçəklər,
Tanrı nə yaratmış – həyat gülündür.
Qoxlanıb atılan güllər-çiçəklər
Kəfənsiz, dəfnsiz ölən ölüdür.

Ey insan adında adam balası,
Nə var zərifliyi məhv eləməyə?!
Qurma ürəyində peşman qalası-
Səhvə aman vermə səhv eləməyə.

Gülü gülüşlərə qərq elə gülsün,
Təbiət bəxtəvər donunu geysin.
Çağır, kəpənəklər ehsana gəlsin
Önündə mələklər qəddini əysin.

Gülsüz nə gün olar, nə gülüş olar,
Gülsüz şeir də yox, ha bəndlənsin eey.
Gülün gül qədəmi yüksəliş olar,
Güllər atılmاسın, səbətlənsin eey.

Tutsaq arzuları gülün dəstinə
Qönçələr çırtlayar ümidimizə.

Tiltətik kolların durub qəsdinə
Gülləri atmayın, açılar üzə.

Gülləri atmağı ataq bir yana;
Atmayaq, atılan atlanmaz daha.
Dayaq dur o zərif imdad umana.
İnadın qolları qatlanmaz daha.

Səmalar tutulub, gün gülməyirsə,
Torpağın matəmə batıb gülləri.
Əgər son mənzili onun da Yersə,
Atılmış etməyin atıb gülləri...

* * *

Çəmənin gülsüz olmayıb,
İlahi, gülü soldurma.
Səmada günəş solmayıb,
İlahi, gülü soldurma.

Qönçələnib açsın güllər,
Daim ətir saçsın güllər,
Tikan yönən qacsın güllər –
İlahi, gülü soldurma.

Allah, bu dil, ağız yandı,
Göz yaşından kağız yandı.

Kağız üstdə o qız yandı –
İlahi, gülü soldurma.

O, bulanıq bulaq deyil,
Çamır tutmuş balaq deyil.
Saf bir güldür, alaq deyil,
İlahi, gülü soldurma.

Eşitsin ellər, sizlasın,
Analar belə qızlasın,
Təbiət gullə yazlasın,
İlahi, gülü soldurma.

Gizlənci yox, sırrı bəlli...
Səmalanmış yeri bəlli...
Dilində gül şeiri bəlli,
İlahi, gülü soldurma.

Bəd rəvada izi yoxdur,
Vəfada əvəzi yoxdur.
Şan-şöhrətdə gözü yoxdur,
İlahi, gülü soldurma.

Ay ellər, hara baxdınız?!
Yandırıb, qora baxdınız!..
Nə halı başa qaxdınız?!.
İlahi, gülü soldurma.

Od rəngin pərvanə qoyub,
Yel ötüb, təranə qoyub,
Gülşəni viranə qoyub,
İlahi, gülü soldurma.

Gözəldir, gözəl elindir,
O da bir nazlı gəlindir,
Nolar, rəhmindən rəhm endir,
İlahi, gülü soldurma.

Sən adilsən, sən rəhmansan,
Unudulmaz kimi ansan...
Nura dönər nədən yansan...
İlahi, gülü soldurma.

Fəzilətdən zərlə yol çək,
Tərəzidə haqqı bol çək
İmza qoy, ağ günə qol çək –
İlahi, gülü soldurma.

Ağzında dillər qurusun,
Gözündə sellər qurusun
Gül atan əllər qurusun,
İlahi, gülü soldurma.

* * *

Gülü Yaradan yaratdı,
Yaradılan gülü atdı...

Axı gül də gül həyatdır!..
Gül həyat da bir muraddır...

O, yenidən bəslənəcək,
Kövrək, həzin səslənəcək...
Yazlanacaq, nazlanacaq,
Seviləcək, süslənəcək.

Ona həmdəm olacayıq,
Gül qeydinə qalacayıq.
İncə, zərif nəfəsindən
Minbir ətir bulacayıq.

Kəm vicdanla yatmaq çətin,
Atmaq asan, tutmaq çətin.
Ədaləti, xəyanəti
Unutma, unutmaq çətin!..

Günün, ayın ildir sonu,
Durğun gölün lildir sonu...
Gül adına biganənin
Yanmasa da, küldür sonu.

Çətir güllər, ətir güllər,
Xoş ovqat, xoş xətir güllər,..
Mayası sevgilərdəndir,
Arzulardan bitir güllər.

Gül yaraşar yar bağına,
Şeh nur cilər yarpağına.
İlahi ərməğan kimi
Bir ümiddir torpağına.

Əhdimə and olmasaydım,
Rəbbimə həmd olmasaydım,
Heç gülə könül verməzdəm
Şəhdinə bənd olmasaydım.

Mövzum açıq gül tabına...
Ruhum uçuq xitabına...
Gül nəğmələr yazam gərək,
Gülün tale kitabına!..

noyabr, 2019-cu il

Kitabın içindəkilər

Hikmət MƏLİKZADƏ – “Bu sevda qələmim nə iliq yazır!?” 5

İkinci baharım

Ürəyim.....	25
Ölməyən sevgi.....	26
Neçin?!	27
Mən ki şeir yazmırıam	28
Özünə qayıdan saçlar	29
Sevgimin qalib bayrağı	31
Nə gəzir?!	33
Mən necə deyim ki.....	34
Gəlməsən də...	35
Dözdüm...	36
Kordu ki sevgi?!.....	37
Gülə heyranlıq.....	38
Yıxıldın ayrılığa	39
O, bilməsin!..	40
Şəklinə baxanda	44
Sonrakı səcdə	45
Özüm sənə...	46
Təkcə gəlməmişəm	47
Asılmışıq	48
Əlimdən gələn gəraylı...	49
Səni görmək üçün...	50
Bəxtəvər deyildimsə...	51
Eşqimə cavabın	52

Baxışların görmediyi...	53
Ay qatar!..	54
Məni tapan yazım...	57
Gülə gullə...	58
Həsrətimin... nar fəsli	60
Səndən “gözəl”ini “tapdım”...	62
Sənə heyif demərəm...	64
Kölgəni görüm...	66
Hayandı (Təcnis)	67
Necə öyrəşək?!	68
Nəğmə payın	70
İkinci baharım	71
Qorxma	73
Sənə yeni söz...	74
Aldanışa salam	76
Azadanə istək	79
Sənə şeir göndərirəm	81
Təkliyinə ümid şeiri	84
Yanmasın yandırınım...	86
Sənə məktub	87
İnam eşqi	88
İndi yoxam yanında	90
Tənha qadın	93
Zorla sevdirdilər səni –	98
Səhvə elegiya	99
Sevgi mülkü	100
Yenə sənsizli...	102
Həsrət gərəklidir	104
İstəmərəm gözlərini	105
Səni sənə oxuyacam	106

Dodaqların hissiyyatsız.....	108
... Gəlməzmi?!	109
... Dönük çıxacaq.....	110
... Unudanım	112
Sirr	114
Suss...	116
O xətirli xatırən	118
Sənə şeir yazıram...	
yaxud Gözəllərin bəhsı.....	119
Sevgi – nağıl gecəsi...	123
Bir də gözlərimə baxa o gözlər.....	125
Sən hardan biləsən?.....	127
Biz qovuşmadıq.....	128
Dönən sevdalar.....	129
Azadlıq əsirliyi	131
Səma elə səmadır	132
Gedirsən...	133
Gəlirsən...	134
İstəsən döyünməm.....	135
Elə yandır...	136
Sevgi itkinliyi	137
Görün, görüm	138
Sənin öyrətdiyin	139
Neyləyim (nəgmə).....	140
Yerin görünür (nəğmə).....	141
Öyünmə, gözəl...	142
Görünmür	143
Yoxdur sənin yoxluğun...	145
Gülnar əfsanəsi.....	147
Sevgi məbədi	148

Yoluna baş qoydum...	149
Bitəm kölgən düşən yerdı	150
Son “qarğış”	151
Ayrılıq sevgisi	152
Səndən özgəsini sevə bilmərəm	153
Darıxdığın zamançün.....	155
Bağışlanmağa gəlsən...	156
Qalib	157
İndi ki, gedirsən...	158
Şirin, “soyuq” vüsalın	160
Sanma itirmişəm səni	162
Tayqa gözəlinə	164
Qəribəm.....	166
Unut ki...	167
İstəməz könlüm...	169
Soyuq dinsən...	170
Kişilər aldanır göz yaşlarına	171
Narlı gecə	173
Bəndəm	175
Özgə ünvan	176
Kainatım.....	177
Olmasa.....	178
Səni itirməkdən yaman qorxuram.....	179
“Yox”un həddi.....	181
Bu ürək sənin...	182
Götürməz ki...	183
Bir vida axşamı	185
Uzaqlığın ayrılığı	187
Gəlmək xəbərin	189
Könül səyahətim	191

Uzaqlığın	192
Sevgi hədiyyəsi	194
Gözəllik şərti	195
Bu ki eşq havası...	197
Könül vurğusu.....	198
Sevgim – qürubsuz...	200
Xatırələr, dayanın!	202
Sevgi.....	204
Yansam da sənsizliyə...	205
Aşıqanə səbəb	208
Daşa dönüb...	209
Arzuya qədər	210
Sən olmaz...	211
Dözdüm...	213
Duyğu ismarıcı.....	214
... Adına adsız...	216
Yeriməsən...	218
Səndən ayrıلندا	219
Çətirsiz...	220
Bəlkə sənə	221
Güləcək	222
Həyat səndən	223
Gördüm	224

Güllər atılmasın

Güllər atılmasın (poema-ovqat)	227
--------------------------------------	-----

**Yusif Nəğməkar
(Mədətov Yusif Məhiş oğlu)**

Redaktor: Nəriman HƏSƏNZADƏ
Dizayner: Eynulla ORUCƏLİYEV
Rəssam: Nazim RZAQULİYEV
Operator: Yaqut RƏHİMOVA
Korrektorlar: Fatimə KƏRİMOVA
Cəlal QOCAYEV

Yığılmğa verilmişdir: 05.11.2019

Çapa imzalanmışdır: 11.12.2019

Kağız formatı: 60x84. 1/16

Fiziki çap vərəqi: 17

Mətbəə kağızı №1

Sayı: 5000 nüsxə

Ofset üsulu ilə çap olunmuşdur.

Kitab “Gənclik” nəşriyyatında
yığılıb səhifələnmişdir.

Telefon: (+994) 055.793.30.50